

TÜM MALİYE SEN

Tüm Maliye alışanları Sendikası Yayın Organı

NİSAN, 1994

SAYI, 6

**GREV VE TOPLU
SÖZLEŞME HAKKINI
KABUL EDEN,**

**MEMURUN SİYASET
YAPMA HAKKINI
KABUL EDEN,**

**SENDİKA
TÜZÜKLERİNE
SINIRLAMA
GETİRMEYEN,**

**İŐ KOLU DÜZEYİNDE
ÖRGÜTLENMEYİ
NGREN,**

**İŐ GÜVENCESİNİ
GÖZETEN**

TÜM MALİYE-SEN
TÜM MALİYE ÇALIŞANLARI SENDİKASI
GEN. MER.

SENDİKA YASASI İŐTİYORUZ

SUNU

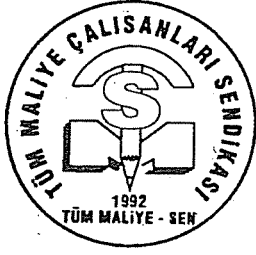
Uzuncu bir süreden sonra altıncı sayımızla sizlere yeniden merhaba demenin mutluluğunu duyuyoruz. Sizlere zamanında ve süreli bir şekilde ulaşamamanın pek çok etkenleri vardır. Fatih Cumhuriyet Savcılığının ikinci kez yayınıımızı durdurma kararı, yayınıımızın çıkmasını engelleyen sebeplerden sadece birisidir. İkincisi sendikamızın mali durumu sizlerinde yakından bildiği nedenlerden dolayı iyi olamayışı, bugüne kadar yayınıımızı ücretsiz olarak kitlemize dağıtamadık. Şube ve Temsilciliklerimizin almış oldukları yayınların parasını zamanında ve tam olarak bizlere ulaştırmaması yayının zamanında ve süreli çıkmasını engellemektedir. Diğer yandan Sendikamızın Basın Yayın Sekreteri ve Yayınıımızın yazı işleri müdürü Abdurrahim UZUN'un ani bir beyin kanaması geçirerek rahatsızlanması ve bir çok olumsuz kaşullar yayınıımızın elinize geç ulaşmasına neden olmuştur.

Her geçen gün daha gelişkin araç, yol ve yöntemlerle baskı ve saldırısını sürdüren sermaye, ve onun temsilcisi konumundaki siyasi iktidar kendinden bağımsız hareket eden, hak ve özgürlük mücadelesini yükseltmeye çalışan kuruluşları yok etmek, yok edemediklerini teslim almak, kendi potasında eritmek ve etkisizleştirmek için her yöntemi denemektedirler. Bunun içinde kendi basın ve medya araçları ile toplumu idolojik olarak teslim almaya yönelik faaliyetleri bu saldırılarından sadece birisini teşkil etmektedir. Bunun için bizlerin kendi basın yayın araçlarımızı yaratmamız ve var olanları işlevli kılmamız her zamankinden daha önem arz etmektedir. Kamu çalışanlarının sendikal mücadelesinde önemli bir rol üstlenen ve tüm etkinliklerde en kitlesel katılımı gösteren maliye çalışanları, bu yaşananları belgeleme ve tarihe yazma konusunda üzerlerine düşeni yerine getirerek, etkinliklerimizin haber ve fotoğrafları yayınıımıza zamanında ulaşmalıdır. Buda dergimizi haber ve içerik yönünden etkili kılacaktır. Bu konuda tüm şube ve temsilciliklerimizi daha duyarlı olmaya davet ediyoruz.

Dergimizin bu sayısından itibaren çalışanlarımıza belli bir sendikal pesperktifi sunabilmek için, süreklilik taşıyan "Eğitim, Hukuk ve Tartışma" sayfaları ayırılmış bulunuyoruz. Yayınıımızın periyodik ve süresi içinde çıkabilmesi, daha nitelikli bir hale gelebilmesi için siz üyelerimizin yayına sunacağı katkı ve yazılarla bu durumun aşılacağı inancındayız.

Yayınıımızı teorik/politik mücadelemizin önünü açabilmenin geliştirebilmenin ve kendimizi yeniden üretebilmenin bir aracı olarak görmeliyiz. Bu ortak ürünümüz hepimizin eleştirilerine, önerilerine gereksinme duymaktadır. Farklı motiflerin oluşturduğu dinamik bir sendikal mücadelenin etkin bir sesi olması dileğiyle.

Turan Akkılıç
Genel Eğitim Sekreteri

TUM MALIYE-SEN
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası
Aylık Yayın Organı
Kuruluş: 3 Şubat 1992

Sahibi:
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası Adına
Genel Başkan
İrfan ERDEMOĞLU

Yazı İşleri Müdürü:
Basın-Yayın Sekreteri
Abdurrahim UZUN

Yayın Kurulu:
İrfan ERDEMOĞLU
Nafi MARAŞ
Bayram KESKİN
Halim ÖZPINAR
Turan AKKILIÇ
Yasemin GÜRÇAY
Ahmet KESİK
Levent DOLDUR
Abdurrahim UZUN

Yönetim Yeri:
Tiryaki Hasanpaşa Cad. No:9, K:3
Aksaray/İSTANBUL
Tel: 586 15 35 Fax: 632 05 37

Dizgi-Mizampaj
Diacan Grafik 519 45 49

Baskı
Yön Mat. 522 44 97

Dergi Hesap No.
Abdurrahim UZUN
Ziraat Bnk.İst. Bayrampaşa Şub.
Hes. No. 30003-3171-419

*Gönderilen yazıların yayınlanmasına yayın
kurulu karar verir. Sorumluluk yazara aittir.
Yazı ve resimler yayınlansın veya
yayınlanmasın geri verilmez. Alıntılarda
kaynak gösterilmesi zorunludur.*

İÇİNDEKİLER

SUNU

Geleceğimizi bugünden yaratalım.....	2
Gelir idaresini geliştirme fonu uygulaması	5
Hükümet çalışanların Tasarruflarını gasbetmeye hazırlanıyor.	6
13 Ocak ve 22 Şubat eylemlerimiz	7
Seçim makyajlı, devlet sendikası	11
Toplu Sözleşme ve Grev.....	12
Eşşekler-Sorgu.(Şiir).....	15
Yasalar ve Meşrular.....	16
Takdire sürgün mü? Sürgüne Takdir mi?.....	17
Özelleştirme ve anti Terör yarasası.....	18
Özelleştirme ve kitler	21
Vergi sistemi ve milli gelir dağılımı	25
Konutta Umut Tacirliği	29
Fon ve merkez aidat çizelgeleri.....	30
Bürokrasiye Gizli Zam	32

GELECEĞİMİZİ BUGÜNDEN YARATALIM

Grevli ve toplusözleşmeli sendika talebiyle yükselttiğimiz mücadelemizin dördüncü yılını geride bıraktık. 13 Ocak'ta Hükümet'i uyarı amacıyla bir günlük iş bırakma eylemimizde Ankara ve Malatya'da Geleneksel Devlet politikası olan cop ve gözaltı ile karşılaştık. Bizler bu tür yaklaşımlara hiç yabancı değiliz. Yaşadığımız bu olay ne iltir ne de son olacaktır.

kümete ve devleti yönetenlere soruyoruz: Eğer bu devleti sizler yönetiyorsanız bizlerin grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarımızın verilmesinde samimi iseniz, bunu meclisten niçin çıkarmıyorsunuz? "Bizler istiyoruz ama bu yasa çıkmıyor." diyorsanız, bizleri hangi güçlerin yönettiğini, haklarımızı kimlerin engellediğini açıklayınız.

Kamuyunda 14 Ocak günü bizlerin taleplerinden çok cop olayı tartışıldı. Bir yandan haklılığımız ve meşruluğumuzu gölgelemek amacıyla devletin yetkili ağızları yasalar ileri sürerek toplum nezdinde komik duruma düşerken, diğer yandan içinde buldukları zor durumdan kurtulabilmek için Cumhurbaşkanından Başbakana, Bakanlardan Milletvekillerine kadar bütün devlet yetkilileri kamu çalışanlarına grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkın verilmesinden söz ettiler.

Herkes haklı olduğumuzu söylüyor. O zaman hakkımızı vermeyenler kim? Devleti bu kişiler yönetmiyor mu? Bizlerin bilmediği başka güçler mi var? Çünkü bizlere haklarımız kullanılmıyor? Hü-

Ülke genelinde kamu çalışanları 13 Ocak ve 22 Şubat'ta Toplusözleşme ve Grev hakkını kullanabilmek için, özelleştirme saldırısına yeni terör ve baskı yasalarına karşı koymak için, haklarını, ekmeğini, onurunu ve geleceğini savunmak ve kazanmak için hükümeti birkez daha uyardı. 13 OCAK ve 22 ŞUBAT bir günlük iş bırakma ve toplu vizite eylemine tüm yurtta Sendikamız TÜM MALİYE SEN öncülüğünde en genel maliye çalışanları % 90 gibi büyük bir oranda katılmışlardır. Basının ve medyanın yazıp ve söylediği gibi o gün, Maliyeciler çalışmadı, vergiler toplanmadı, telefonlar sustu, sağlık ve belediye hizmetleri verilmedi, trenler ve vapurlar çalışmadı. Öğ-

retmenler hastalandı, adliyeler, bankalar ve bakanlıklarda işler durdu. Kısacası 500 bini aşkın kamu emekçisi "Toplusözleşme ve Grev hakkı vermeyeceğiz" diyenlere en güzel yanıtı hizmet üretiminden gelen güçlerini kullanarak verdiler.

14 Ocak ve sonrasında muhalefetinden iktidarına, Demokratik kitle örgütlerinden işçi sendikalarına kadar toplumun tüm kesimleri bizlerin haklılığını ve meşruluğunu tartıştı. Hükümet, kamuoyunun bu duyarlılığı ve desteği karşısında sürüncemede beklettiği yasa taslağını hiç zaman kaybetmeden Bakanlar Kurulu'na getirdi. Bakanlar Kurulu, Toplusözleşme hakkını ilke olarak kabul etti. Ancak grev hakkımızı hala içlerine sindiremediler. İlke olarak kabul etmelerine rağmen Toplusözleşme hakkımızı bir başka yasal düzenlemeye havale ederek, belirsiz bir sürece sokmayı tercih ettiler. Tüm bunlar bizlere şu gerçeği bir kez daha gösterdiği mücadele verilmeden haklar kazanılmıyor.

Dünden bugüne geçmiş sürecimize baktığımızda kazanımlarımızı ve olumlu yanlarımızı başlıklar halinde şöyle sıralayabiliriz.

Dünyada ve ülkemizde yaşanan sendikal krizin nasıl aşılacağı noktasında kamu çalışanları örgütlenme modelleri ve mücadeleleri ile bu sorunun yanıtının ip uçlarını vermektedir. İşçi sendikalarında yıllardır varolan bürokrasinin alternatifini, kamu çalışanları kendi sendikalarında yarattıkları demokratik işleyiş, fiili-meşru örgütlenme ve mücadele anlayışıyla göstermişlerdir. Yasalcılık değil, meşruiyet ve haklılık; isteme ve bekleme değil, haklarını kopara kopara alma; icazetçilik değil kendi gücüne güvenme; uzlaşmacılık

Tüm Maliye Sen

değil, mücadeleci olma gibi olumlu bir geleneği yeniden fi-
lizlendirmişlerdir.

Bizler örgütlenmemizin odağına koyduğumuz GREV VE TOP-
LUSÖZLEŞME hakkımızı ka-
zandığımızda da, bu haklarımızı öz-
gürce kullanma imkanlarını bu-
lamayacağımızı bilmeliyiz. Çünkü
işçi sendikalarında bu hakların öz-
gürce kullanılmadığını görüyoruz.
Demokratik hakların engellendiği,
örgütlenme özgürlüğünün olmadığı
bir ülkede yaşamaktayız. Örgütlenme
özgürlüğü önündeki tüm engeller
bizlerin de temel sorunudur. Kamu çalışanlarının cep-
hesinde bugün Grev ve Top-
lusözleşme ön plana çıksa da, örgütlenme
özgürlüğü önündeki tüm anti demokratik yasa ve yö-
netmelikler bizler için de önümüzde
aşılması gereken sorunlar olarak
durmaktadır.

- Bu ülkede Devlet, sendikalar
üzerinde her türlü yönetsel ve mali
denetim yetkisine sahipse;

- Sendikal çalışmalar üzerindeki
devlet müdahalesi grev ve toplu
sözleşmenin nasıl yapılacağına
kadar uzanıyorsa;

- Sendikaların birer devlet da-
iresi gibi çalışması sonucunu veren
düzenlemeler geçerliyse;

- Sendikaların en genel an-
lamıyla siyasi faaliyette bu-

- Lokavt işverene bir yasal hak
olarak tanınmışsa;

- Yasalarla siyasal iktidara grev-
leri erteleme hakkı verilmişse;

- İşçilerin sendika seçme öz-
gürlükleri noter zorunluluğu ve Ba-
kanlığın uzun süren yetki bü-
rokrasisi yöntemleriyle en-
gelleniyorsa;

- İşçi sınıfının sendikal
birliği işçilerin özgür ira-
deleri 12 Eylül'ün anti-
demokratik yasalarından
güç alınarak en-
gelleniyorsa;

- Sendika kurmak ve
sendikaya üye olmak bu
ülkede işten atılma ge-
rekçesi olup insanların örgütlenmesi
karşısında her türlü baskı ve şiddet uy-
gulanıyorsa ve bu da devlet
tarafından des-
tekleniyorsa;

- Ücretlilerin ulusal ge-
lirden aldığı pay % 14 lere
düşmüşse;

- İşsiz kalma ve iş bulamama
korkusu milyonlarca emekçiye ve
aile bireylerini tehdit ediyorsa;

- Çalışanların işine neden gös-
terilmeden ve yargı denetimi ol-
madan son verebiliyorsa;

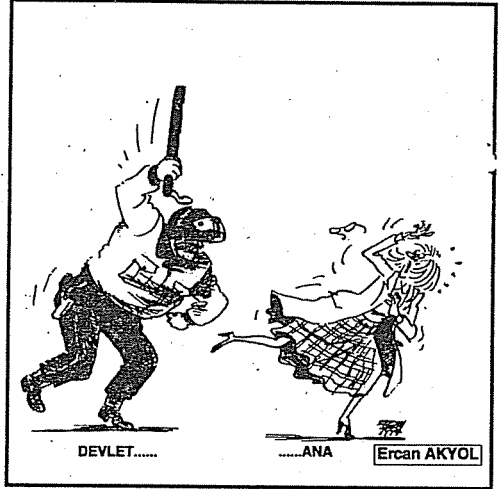
- İşsiz kalanın hiçbir toplumsal
ve yasal güvencesi yoksa;

- 8 milyonluk işsizler ordusu

- Yasaları yapanlar, kendi yap-
tıkları yasaları çiğniyorlarsa;

- Ülkede orman kanunları ge-
çerli olup güçlü olan güçsüz olanı
ezebiliyorsa;

- Taşeron ve geçici işçi uy-
gulamalarıyla sendikasızlaştırma
devlet ve sermaye tarafından bir po-

litika olarak teşvik ediliyor;

- Çalışanların örgütlü birleşik
gücünü bölmek amacıyla yönelik
olarak çalışanlar işçi, memur, söz-
leşmeli personel adı altında böl-
lünüp parçalanıyorsa;

- Dünyaya ülkemiz en yetkili
ağzlar tarafından "ucuz emek cen-
neti" olarak tanıtılıyorsa;

- Bu ülkenin Cumhurbaşkanı"
ben zengini severim" diyebiliyorsa;

- Kendileri "Yollar yürümele
aşınmaz" "O yolları bizde kul-
landık" derken. Haklı istemlerini
kamuoyuna duyurabilmek için de-
mokratik yollara başvuran kamu ça-
lışanlarına cop ve gözaltılar uy-
gulanıyorsa;

BÖYLE BİR SİSTEME DEMOKRASİ DENEBİLİR Mİ?

Bu tür uygulamaların olduğu bir
ülkede demokratik hakların var-
lığından insan hak ve öz-
gürlüklerinin yasalar tarafından ko-
runup güvence altına alındığından

**Demokratik hakların engellendiği, ör-
gütlenme özgürlüğünün olmadığı bir ülkede
yaşamak-ayız. Örgütlenme özgürlüğü önün-
deki tüm engeller bizlerin de temel so-
runudur.**

lunmaları; siyasi partilerle ve mes-
lek kuruluşlarıyla işbirliği yap-
maları yasaksa;

- Toplu taşımadan bankacılığa,
eğitim kurumlarından askeri fab-
rikalara kadar birçok sektörde grev
yasağı varsa;

- Hak grevi, dayanışma grevi,
genel grev yasaksa;

bizzat işsizliği yaratanlar ta-
rafından, çalışanların haklarını talep
etmeleri karşısında tehdit aracı ola-
rak kullanıyorsa;

- Kamu çalışanlarının 3 yıldır
sendikaları ve yasal güvenceleri ol-
masına rağmen grev ve top-
lusözleşme hakları devlet ta-
rafından engelleniyorsa;

söz edilebilir mi?

Nitekim son olarak en haklı taleplerimizi görmeyen gözlerle, duymayan kulaklara bir kez daha iletebilmek için ülke çapında yaptığımız kitlesel iş bırakma, toplu vizite ve basın açıklamalarına karşılık Ankara'da ve Malatya'da aldığımız yanıt, bizleri yönetenlerin de-

gellendi. Başbakanlık genelgesi işletilmedi, mahkeme kararları uygulanmadı, yasaları yapanlar kendi yaptıkları yasaları yasadışı bir şekilde uygulamaya sokmadılar. Hukuk devleti olduğunu iddia edenler hukukun kurallarını işletmediler. Bu devletin hukuk devleti olduğu söylenebilir mi? Böylesi uy-

gürlüklerimiz konusundaki siyasal tavırlara karşı seçim meydanlarında, salon ve kahve toplantılarında örgütlü olarak hesap sorarken seçim günü de seçmen gücümüzü sandıkta kullanma-lıyız.

Hak ve özgürlüklerimiz için sürdürdüğümüz mücadeleyi dikkate almayan, grevli toplu sözleşmeli sendikal hak talebimiz doğrultusunda somut adım atmayanlara, özgürlük ve demokrasi talepleri karşısında emekçi halkın aleyhinde anti-terör yasası, iller yasası, özelleştirme ve yeni vergi yasaları ile bizleri daha çok açlığa, sefaletle itenlere örgütümüz kesin yanıtı verecektir.

Şunu iyi biliyoruz ki; bizler örgütlenip örgütlü bir şekilde ekmek

Önümüzdeki yerel seçimlerde sendikal hak ve özgürlüklerimiz konusundaki siyasal tavırlara karşı seçim meydanlarında, salon ve kahve toplantılarında örgütlü olarak hesap sorarken seçim günü de seçmen gücümüzü sandıkta kullanmalıyız.

mokrazi söylevlerinin ciddiyetini bir kez daha gözler önüne sermiştir.

13 Ocak'ta polisin cop kullanmasının TV ekranlarına da çıkmasıyla kamuoyunun geniş desteğini aldık. Hükümet üyeleri suçu üzerlerinden atmak için olayı "polis psikolojisi" ile açıklamaya çalıştılar. Polisin psikolojisinin olumsuz sonuçlarını neden hep emekçiler çekmek zorunda kalıyor? Bu olay ilk de değildir. Bizler bugünlere gelirken çok cop yedik, dövüldük, sürüldük, işten atıldık ama yılmadan sendikalarımızı bugünlere getirdik. 13 Ocak ve 22 Şubat eylemleri de mücadelemizin önemli adımlarıdır.

Sendikamız TÜM MALİYE SEN bugüne kadar birçok engeli aşarak vevukukunu kendisi/kendimiz yaratarak bu aşamaya ulaşmıştır. Ne genelgeler, ne anti-demokratik baskılar bizlerin mücadelesini geriletemediği gibi her geçen gün biraz daha güçlenerek ve kurumsallaşarak, daha etkili bir güç haline gelmeyi başardık. Ulusal ve uluslararası hukuk çerçevesindeki kazanımlarımızla dünyada ve ülkemizde meşruluğumuzu ve yasalığımızı kabul ettirdik.

Ancak kazanımlarımız bu güne kadar devlet tarafından hep en-

gulamaların olduğu bir ülkede demokrasiden sözedilebilir mi?

Hem bizler hem de toplumun tüm kesimleri çok önemli bir süreçten geçiyoruz. Siyasal iktidar ve siyasal partiler böylesi bir süreçte yakalanmış durumdadır.

Bugüne kadar bizlerin karşısına çıkarken meydanlarda ve TV. ekranlarında söyledikleri yalan vaatleri nasıl unutturacaklarını ve bizlerin karşısına yeni hangi yalanlarla çıkacaklarının hazırlığı içindeler. Şimdi işçi emekçi ve kamu çalışanlarına düşen görev siyasilere bugüne kadar yaptıklarının hesabını sormaktır. Siyaset cambazları ve umut tacirleriyle görülecek hesabımız var. Önümüzdeki yerel seçimlerde sendikal hak ve öz-

ve özgürlüğümüze sahip çıktığımızda, üretenler yöneten olduğunda, devlet hukuk devleti olacaktır. Devlet çalışan işçi, kamu çalışanları, esnaf, köylü, emekli, dul ve yetimlerin kısaca emekçi halkın devleti olacaktır. Bu ülkede gerçek demokrasi tüm kurum ve kuruluşlarıyla işleyecektir. Bunuda başarabilmenin yegane koşulu emekçi kesimlerin örgütlenip kendi haklarına sahip çıkması, ortak sorunlarının çözümü noktasında ortak mücadele platformlarının yaratılmasından geçiyor.

**Tüm Maliye Sen.
Genel Merkez
Yönetim Kurulu**

GELİR İDARESİNİ GELİŞTİRME FONU UYGULAMASI

213 Sayılı VUK'na 1988 yılında eklenen ek 13.madde ile "Vergi kanunlarının uygulanması, Gelir idaresinin çağdaş bir yapıya kavuşturulması, Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatının geliştirilmesi, modernleştirilmesi ve Maliye Bakanlığı personelinin daha etkin ve verimli çalıştırılmasının sağlanması için GELİR İDARESİNİ GELİŞTİRME FONU kurulmuştur. "Aynı kanunun Ek 13 maddesinin 4. fıkrasındaki esaslar çerçevesinde Maliye Bakanlığı personeline (sözleşmeli personal dahil) ek ödeme yapılması hüküm altına alınmıştır.

1988 yılından bu yana Maliye Bakanlığı personeline en yüksek devlet memuru aylığı baz alınarak derece görev yeri kadro ünvanı gibi esaslar dahilinde bu ödemeler yapılagelmıştır. Bu konu ile ilgili

ödeme yapılmasındaki usül ve esasların belirlenmesi 3946 sayılı kanunla tavanın en yüksek Devlet memuru aylığının %45 den %60'a çıkarılmış 01.01.1994 tarihinden itibaren Bakanlar Kurulundan alınarak Maliye Bakanlığının yetkisine verilmiştir.

Söz konusu yasa Bakanlar Kurulundan çıkar çıkmaz Sendikamız TÜM MALİYE SEN 68 İl örgütülüğüne Sayın. Maliye Bakanı İsmet ATTİLA'ya hitaben bir dilekçe örneği çıkartıp, tüm örgüte acil bir faks'la yaygın dilekçe kampanyası başlatması kararı alınmış, Dilekçenin içeriği tüm çalışanlarımızda bilgisi dahilinde Fonların en alt limitinin %9 dan %25'e çıkarılması, fonun dağılımındaki eşitsizliğin gi-

derilmesi, Gelir idaresini geliştirme fonunun çalışanların yararına kullanılmasını içeriyordu. Bu dilekçelerimizi sürenin sınırlı olması nedeniyle örgütlenmemize Maliye Bakanlığının faks numarası verilerek faks geçmeleri istenmiştir.

Örgütümüzün yaygın bir şekilde aynı tarihlerde Bakanlığa çektiği fakslar Maliye Bakanlığının fakslarını kilitlemiş bu konuda Maliye Bakanlığı sendikamızı arayarak " dilekçelerin PTT yolu ile gönderilmesini, üyelerimizin yoğun faks çekmesi sonucu resmi işlemlerinde aksama yarattığı" şikayetinde bulunmuştur.

Tüm şube ve temsilcilik ör-

Sendikamız olumlu yanlarını kabul etmekle birlikte eksik ve yanlışlarını eleştirmek ve değiştirmek için mücadele vereceğinden hiç bir bir maliye çalışanının kuşkusu olmasın.

gütlenmelerimizden bizlere ulaşan resmi bilgiler dahilinde ama faks yolu ile ama PTT kanalı ile Maliye Bakanlığına 47. bini aşkın dilekçenin ulaştığını tesbit etmiş bulunuyoruz.

Tüm Maliye Çalışanları sendikasının diğer faaliyetleri yanında bu çok basit çalışmasına sendikamıza üye olsun veya olmasın her maliye çalışanı dilekçe kampanyasına katılmıştır. Maliye Bakanlığı uzunbir tartışma sürecinden sonra fonları yaklaşık % 100 lere varan bir artışla teşkilata genelge ile duyurmuştur. Bizler yapılan bu artışı olumlu bulmakla birlikte bizlerin amaçladığı ve savunduğu ama ilkeler bazında veya işleyiş olarak yeterli görmemekteyiz. Sendikamız olumlu

yanlarını kabul etmekle birlikte eksik ve yanlışlarını eleştirmek ve değiştirmek için mücadele vereceğinden hiç bir bir maliye çalışanının kuşkusu olmasın.

Bizler iktidarın tüm uygulamalarında olduğu gibi bu fon uygulamasında Maliye Bakanlığının eşit ve adaletli bir uygulama yaptığını söyleyemeyiz. Şöyleki en alt limit %14 olarak alınırken en üst limit %60 olarak belirlenmiş, arada %500 gibi çalışanların bu haktan yararlanması noktasında çok korkunç bir fark ortaya çıkmıştır. Böyle bir uygulama dünyanın hiç bir yerinde emsali olmayan çarpıklığa sahiptir. Sendika olarak çalışanlarımızın çalışma koşullarını ve içinde buldukları ekonomik duruma gözönüne alarak tüm çalışanlara en üst limit olan %60 dan ödeme yapılmasını savunuyoruz.

Maliye teşkilatı içinde merkez taşra ayırımının yapılmasına karşı çıkıyoruz. Tüm çalışanlara aynı statüde ödeme yapılmasından yanayız. Uygulamadaki Gelir-Gider ayırımı, yapılarak Maliye Bakanlığına bağlı Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü, Çaykur Genel Müdürlüğü gibi müdürlüklerdeki çalışanlara fon ödenmemesini çok yanlış bir uygulama olarak görüyoruz. Biz tüm Maliye Bakanlığına bağlı birimlere fon ödenmesinin yapılmasının takipçisi olacağız.

Fonların çalışanlar üzerinde baskı aracı olarak kullanılmasının hiçbir mantıksal ve hukuksal gerekçesi olamaz. Memurun çalışma koşulları, sicil ve ceza usülleri 657 sayılı DMK. nda ve memurun mu-

hakemat kanunuda yasayla belirtilmiştir. Bunun dışında fon ödemesi yönetmenliğine ek cezai meideler konmasına şiddetle karşı çıktığımız gibi bu konuda da hukuksal olarak mücadelemizi sürdürmekteyiz.

Büyük metropol illerde teşkilatın çalıştırdığı sözleşmeli personele 1993 yılında 1.nci dereceden fon ödemesi yapılırken 1994 ödeme genelgesinde en alt Limit'den ödemeye düşürülmüştür. Bu uygulama verilen hakkın gasbidir.

Son 10 yıldır siyasi iktidarlar çalışanları bir uyutma, avutma ve aldatma takdiği ve çabası içindedirler. Bizlere bir kısım haklar verirken nasıl geri alabileceklarinin hesabını yapıyorlar. Bizlere verilen bir kısım haklarımızı (fon, tazminat vb.) maaşlarımıza dahil etmeyeceklerini nasıl kolayca geri alabileceklarini düşünürken, emeklilik ikramiyesi ve emekli maaşlarımızın dışında tutuyorlar. Bizleri günü birlik al-

datmaca tavizlerle kandırmaya çalışıyorlar. Bunun için fonların bu şekilde bütçe dışı ve hiç bir denetleme mekanizmasından yoksun bir şekilde ödenmesine karşı çıkıyoruz. Bütün fonların bütçeye dahil edilmesini ve maaşlarımız ödenmesini savunuyoruz.

Taleplerimizi bizler bugün söylemiyoruz. 1990 yılından 1992 yılına kadar dernek örgütlülüğü ile bu ve benzeri taleplerimizin takipçiliğini yaparken 1992 yılından bu yanada sendika olarak bunların mücadelesini veriyoruz. 1993 yılının 21 Mayıs'ına 2000 maliye çalışanı ile birlikte 74 maddelik sorunlarımız ve çözümlerini içeren dosyamızı Maliye Bakanına sunduk ve 2 saat tartıştık.

Fonlarla ilgili çalışma ve faaliyetlerimiz kaba hatları ile bu şekilde sürerken, faaliyetlerimizde her maliye çalışanın bilgisi dahilinde olup bu çalışmalara katılmışken Devletin Kurduğu ve tüm enerjisini bizleri karalama ve karşı olma temelinde faaliyet gös-

teren Devlet güdümlü Türk Kamu Sen adı altında bir sendika olan Türk Büro Sen işyerlerinde bir bildiri dağıtarak fonların artmasını kendi çabaları gibi göstermekte ve bizlerin çalışmasına katılmadıkları halde bizim dilekçe kampanyamızı kendileri yapmış gibi kendilerine pay çıkarmaktadırlar. Bu iddalar üzerine sanırım fazla birşey söylememize gerek yok. Çünkü maliye çalışanları kimin ne yaptığını çok iyi biliyorlar. Çünkü bu çalışmaların içinde daha bir ay önce maliye çalışanlarının kendileri yer aldılar ve kendileri başardılar. Maliye çalışanları kime dilekçe verdiklerini ve kimin mücadele verdiğini çok iyi biliyorlar. Bizler 4 yıllık mücadelemizde faaliyetlerimiz, ve gücümüzle dostlarımızın güvenini ve sempatisini kazanıp, düşmanlarımızada örgütlü gücümüze kendimizi kabul ettirdik.

Hükümet çalışanların tasarruflarını gaspetmeye hazırlanıyor

ANAP iktidarı 1988 yılında 3817 sayılı bir yasa çıkararak "ZORUNLU TASARRUF" adı altında bir kesintiye 5 milyonu aşkın işçi ve kamu çalışanlarının bordrosundan zorla kesmektedir.

1988 yılından, bu yana bizlerden kesilen bu paraları iktidar 58 Trilyon olarak açıklamakta, fakat bu paranın nerede olduğu ve kimlere verildiği veya hükümetlerin nerede kullandığı bilinmemektedir. Son günlerde Maliye Bakanı tarafından yapılan açıklamalar gösteriyor ki hükümet bizlerin istemi dışında ve zorla kestiği bu paranın üzerine yatmaya çalışıyor. Mevcut yasaya göre Tasarrufu Teşvik Kanununun 6.maddesi ile, Emeklilik ölüm halinde biriken tasarruf kesintileri iş-

veren ve çalışan paylarının nemasının 5/3 'nün ödeneceği Ayrıca en az 6 yıl tasarrufta bulunanlara istedikleri takdirde sadece biriken tasarruf kesintilerinin ödeneceği yasaya göre hüküm altına alınmıştır.

Devlet bu noktada 6 yılı dol-duranların tasarruflarını almaları durumunda diğer kalan paraların(Devlet katkısı ve nemalar) üzerinde bir hak alamayacaklarını söyleyerek çalışanların tasarruflarını gaspetmeye hazırlanıyor. Bizlerin istemi dışında bize rağmen yapılan bu yasa ve kesintiler devam ederken devlet yetkilileri her zaman olduğu gibi şimdide kendi yaptığı yasaya kendisi uymama gayreti içindedir.

Bizler bu olayda sessiz kalırsak yine mağdur olacak kişiler bizler ola-

cağız. Sendikamız TÜM MALİYE SEN merkezi olarak tüm ülke genelinde bir dilekçe kampanyası başlattarak.Tasarruf sahiplerinin bu dilekçeleri merkezde toplanarak toplu bir şekilde Başbakanlığa sunulacaktır. İstemimiz bugüne kadar bizlerden kesilen tasarruf nemalarının tamamını işveren payları ve banka nemalarıyla birlikte tasarruf sahiplerine ödemesi Tasarrufun zorunlu bir yasayla olmayacağı kişinin kendi istem ve iradesiyle yapılan bir uygulama olmasından hareketle Kesintiye son verilmesini istedik.

Sendikamıza üye olsun veya olmasın, bu haksızlığa karşı çıkan tüm arkadaşların bu kampanyaya katılmaları örgütlü davranmanın gereği olduğu kadar herkesin kendi haklarına sahip çıkması insanım diyen hepimizin görevi olmalı.

13 OCAK ve 22 ŞUBAT EYLEMLERİMİZ

ANKARA ŞUBESİ

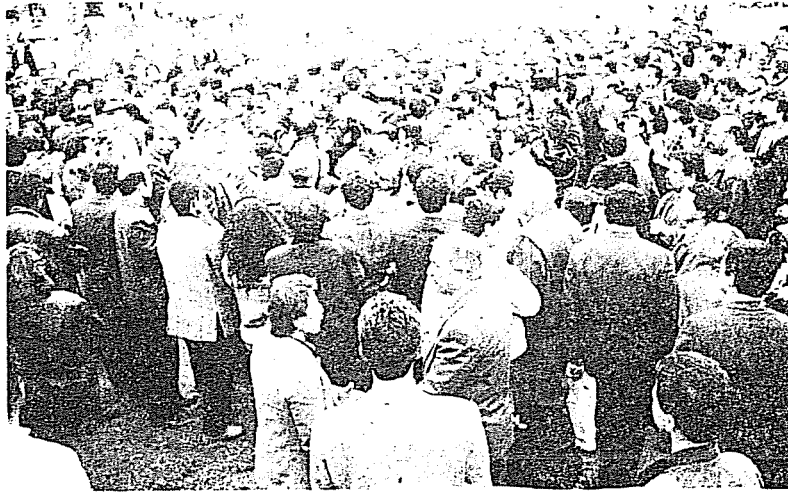
13 Ocak 1994 "Grevli Toplu sözleşmeli Sendikal Hak" için yapılan 1 günlük iş bırakma eylemine şubemizin örgütlü olduğu birimlerde % 85 katılımı, saat 8.30'dan itibaren daireler önünde davullu zurnalı gösterilerle taleplerimiz dile getirildikten sonra saat 10.00'da defterdarlık binası önünde toplanan 5000 kişilik Maliye ve Gümrük çalışanı, burada bir basın açıklaması yaptıktan sonra Sakarya Meydanında yapılacak olan Ankara K.Ç.S.P.nin

ÇER, ve Yusuf UYAN görüşmek üzere valilik binasına gittiğinde emniyet müdürünün talimatı üzerine gözaltına alınmış, baskı ve zorla dağıtılan kitle Sakarya Meydanına gitmek üzere polis barikatını aştıktan sonra tekrar biraraya gelmiş ve Opera Meydanından Kızılay'a yürüyüşe geçtiğinde tekrar polisin müdahalesi ile karşılaşmıştır. Burada çıkan çatışmada bir çok arkadaşımız cop darbeleri ile çeşitli yerlerinden yaralanmıştır. Bu çatışmalarda üyelerimizden Mümtaz TAŞKIN'ın

alınan ifadelerden sonra tutuksuz yargılanmak üzere gözaltındaki arkadaşlarımız serbest bırakılmıştır.

İSTANBUL

13 Ocak 1994 günü yapılan bir günlük iş bırakma eylemi % 90 düzeyinde gerçekleşmiştir. Eylemin uygulama yöntemi işyerlerinde hiç çalışmama, işyeri bahçesinde toplanarak bildiriler okunması, halaylar çekilmesi şeklindedir. İşyeri temsilcileri ve üyeler tarafından halka eylemin haklılığı anlatılmıştır. Örgütlü olduğumuz işyerlerine göre eylemin değerlendirilmesi: Gaziosmanpaşa V.D. İşyeri temsilcileri ve üyelerin öncülüğünde tüm çalışanlar işyerinde 8:30 toplanmış ancak polisin fiili saldırısına uğruyarak yönetim kurulundan ve üyelerimizden dört arkadaşımız gözaltına alınmıştır. Bu gelişme karşısında tüm çalışanlar direniş geçmiş ve arkadaşlar iki saat sonra serbest bırakılmıştır. Eylem tam gün ve % 100 katılımı gerçekleşmiştir. TOPKAPI kampüsünde (ATAKÖY, TOPKAPI, ÇAPA, BAYRAMPAŞA V.D.) saat 8.30 da bahçede toplanılarak eyleme başlanmıştır. Nasıl bir sendika yasası istediğimize yönelik bildiri okundu ve halaylar çekilerek saat: 10.30' a kadar eylem devam etmiş, işyerlerine dönülerek ve çalışmayarak tam gün devam etmiştir. Ataköy ve Topkapı V.D.: % 90 katılımı tam gün, Çapa ve Bayrampaşa V.D. % 60 katılımı tam gün sürmüştür. Kocasinan, Bakırköy V.D de eylem % 100 ve tüm gün sür-

basın açıklamasına katılmak üzere yürüyüşe geçtiği anda güvenlik güçlerinin müdahalesi ile karşılaşmıştır. Ankara Emniyet Müdürü Orhan TAŞANLAR tarafından yapılan Şb yöneticileri ile görüşmek talebi üzerine Şb. Bşk. Hasan YAĞIZ, Şb. Sekreteri İbrahim ÖZGER, Şb. Mali Sekreteri Cevat HAN- Örgütlenme Sekreteri Yaşar DURMUŞ ile üyeler Ersin TÜRKMEN- Şafak DİN-

kolu kırılmış, Hasan AKÇA, Hasan AKYOL, Suat ŞANLI, Musa ULUSOYLU, ve Cafer KAYA gözaltına alınmıştır. 14 Ocak 1994 akşamı saat 17:00 de Adliyede Kamu çalışanları ve aileleri tarafından karşılanan gözaltındaki 70 arkadaşımıza burada hükümetin ve güvenlik güçlerinin tutumlarını protesto etmiş "Sendika Hakkımızın Yargılanamayacağı" haykırmıştır. Savcılıkla

müştür. Denetim biriminde bazı birimlerde tutanak tutulmamış, Mal müdürlüklerinde Bilgi işlem merkezinde iş yavaşlatarak ve viziteye çıkılarak devam edilmiştir.

İstanbul 1. Nolu Şube

13 Ocak eylemini öncesi ve sonrası diye bir bütün olarak aldığımızda eylem öncesinde birimlere yönelik iki bildiri çıkmış birim toplantıları bölge toplantıları düzenlenmiştir. Daha önceki işi bırakmalarda pasif kalan birimlere ağırlık verilip ve birimler tek tek dolaşılıp birim toplantıları yapılarak 13 Ocak 'ta iş bırakmanın mantığı anlatılmıştır. 13 Ocak ta şubemiz bünyesinde bulunan birimlerde eylem %90 katılımı gerçekleşmiştir. Daha önce iş bırakmayan birimlerimizin 13 Ocak'ta bunu başarmaları örgütlüğümüzün geldiği noktayı göstermiştir. Şubemizden Merkezi basın açıklamasına beşyüz kişi ile katılmıştır. 13 Ocak bize eksikliklerimizi daha fazla çalışılması ve nerelere ağırlık verilmesi gerektiğinin de göstermiştir.

Grevsiz toplu sözleşmesiz bir sendikayı kesinlikle kabullenmeyeceğimiz hakların ancak örgütlü mücadeleyle alınacağını ve gerektiğinde üretimden gelen gücümüzü kullanabilecek güce sahip olduğumuzu göstermiştir.

İstanbul 2. Nolu Şube

Şubemiz bünyesinde 13 Ocak 1994'e büyük bir moral ve kararlılıkla girilmiştir. Eylem günü bölgemizde **KARTAL V.D., PENDİK V.D., SARIGAZI, ÜMRANIYE, NAKİL VASITACILARI, ÜSKÜDAR, ERENKÖY, KÜÇÜKYALI, GÖZTEPE, KADIKÖY, BOSTANCI VERASET, Vergi daireleri ve BOSTANCI EMEKLİ SANDIĞIN** da tam gün iş bırakılmıştır. Öğle tatilinde birimlerin önünde basın açıklama-

lamaları; alkışlı ve sloganlı protestolar yapılarak davul zurna eşliğinde halaylar çekilmiştir. PTT, belediye, sağlık emekçileri ile birlikte ortak etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Üsküdar V.D. ve Bostancı Emekli Sandığı yürüyüş düzenleyerek, Anadolu yakası şubelerinin Kadıköy belediyesinin önünden başlayıp Kadıköy iskele meydanında sonuçlanan yürüyüşe Tüm Maliye Sen. İst. 3 no.lu şube pankartıyla Kadıköy ve Göztepe V.D. çalışanları 600 kişi ile katılmışlardır.

İstanbul 3. Nolu Şube

KAYSERİ: 100 kişi ile vizite ve basın açıklaması yapıldı. Akşam platform olarak sendika temsilcileri ile birlikte açikoturum yapıldı.

BARTIN: Bartın ve Amasra'da toplu vizite yapıldı. % 90 katılım sağlandı. Yerel televizyonlarla röportajlar yapıldı.

UŞAK: İş bırakma % 80 katılım sağlandı. Yerel televizyonda açık oturum yapıldı.

ADANA: 150 kişi ile toplu vizite eylemi yapıldı.

Ş. URFA: Toplu vizite eylemi yapıldı.

KIRŞEHİR: % 70 katılımı

iş bırakıldı.

SAMSUN: İş bırakma yapıldı. Platformla birlikte 5000 kişiyle basın açıklaması yapıldı.

KOCAELİ: % 70 katılımı iş bırakma eylemi yapıldı, platformla birlikte basın açıklaması yapıldı.

TRABZON: Toplu vizite eyleminin 2000 kişi katıldı. %100 katılım sağlandı.

ORDU: Öğleye kadar iş yavaşlatma ve 1 saat işbirakıldı. Platformla birlikte basın açıklaması yapıldı.

ÇORUM: % 50 katılımı vizite eylemi yapıldı. Basın açıklaması okundu.

ÇANAKKALE: Zorluk çıkarılmasına rağmen toplu vizite eylemi yapıldı.

ESKİŞEHİR: %50 katılımı toplu vizite eylemi yapıldı.

BALIKESİR: Vizite eylemi ve yürüyüş yapıldı.

ARTVİN: % 90 katılımı Toplu vizite eylemi yapıldı. 17.1.1994 günü bodro yakma ve telgraf çekme eylemi yapıldı.

ZONGULDAK: Vizite eylemi yapılmayınca, tepki olarak iş bırakmaya dönüştü ve toplu yürüyüş yapıldı.

BURSA: Platform olarak

Tüm Maliye Sen

1500 kişiyle yürüyüş yapıldı. Yoğun güvenlik önlemleri alındı, vergi dairelerinde idare viziteleri imzalamadı. yürüyüşe Tüm Maliye Sen 200 kişiyle katıldı.

KEŞAN: Yarım gün vizite eylemi yapıldı. Enez'de tam gün iş bıraktı, Edirne ve İpsala'da toplu vizite eylemi yapıldı.

ANTALYA: 13 Ocak'ta Antalya Defterdarlığı ve Vergi dairelerinde çalışan maliyeciler % 90 lar katılımıyla toplu yürüyüş, slogan ve pankartlı Antalya KÇSP ile yaklaşık 1500 kişilik kitlesel basın açıklaması yapılmıştır.

BURDUR: 13 Ocak ve 22 Şubat'ta platformla birlikte temsilciliğimiz Toplu basın açıklaması ve yürüyüşe katıldı. Sabah saat 10'da Cumhuriyet alanında toplanan Kamu çalışanları pankartlarıyla Devlet Hastanesine kadar yürüdüler. Burdur'un sebze pazarı olması nedeniyle alanda ve yürüyüş sırasında Burdur Halkı Kamu çalışanlarının haklı taleplerine destek verdiler. 22 Şubat'ta Muhasebe ve Personel müdürlüklerinin tamamı diğer birimlerimiz ise Temsili olarak yürüyüşe katıldı. 1500 kişilik K.Ç.S.P eylemi saat: 16'da sona erdi.

DIYARBAKIR: Toplu vizite eylemi ve sessiz yürüyüş yapıldı.

TUNCELİ: % 100 katılımıyla tam gün iş bırakıldı.

İZMİR: Platformla birlikte 2000 kişiyle vizite eylemi ve sembolik olarak bodro yakıldı. Ankara ve Malatya'da polis saldırasına tepki olarak 15 Ocak'ta 5000 kişi yürüyüş yaptı.

KIRKLARELİ: Platformla birlikte 800 kişiyle toplu vizite eylemi yapıldı. 14 Ocak günü Kırklareli'ye gelen Kültür bakanı Fikri Sağlar'a Kamu Çalışanlarına yapılan saldırıyı protesto etmek için "cop değil toplu sözleşme", "cop

değil hukuk devleti" yazılıp siyah çelenk ve dövizle hükümetin tutumu protesto edildi.

MALATYA: Platformla birlikte toplu vizite ve iş yavaşlatma eylemleri yapıldı. Vizite eylemine polis saldırdı ve Konak Mal Müdürlüğünden 5 üyemizle birlikte 34 kişi gözaltına alındı. Daha sonra gözaltılar serbest bırakılırken 4 kamu çalışanı tutaklandı.

MERSİN: Toplu vizite eylemi yapıldı.

SOMA: Platformla birlikte 1500 kişilik yürüyüş yapıldı.

Grevli Toplusözleşmeli Sendikalar için düzenlemenin yapılması, Grev ve Toplusözleşme haklarından taviz vermeyecekleri tavrının pratikte gösterilmesi, Siyasal iktidarın vurdum duymaz tavrına karşı ülke genelinde 1 günlük iş bırakma, toplu viziteye çıkma, kitlesel yürüyüş ve basın açıklamaları ile en genel kamu çalışanlarını bu etkinliklerine kattılar.

KÇSP'ü içinde yer alan Sendikamız Tüm Maliye Sen'de tüm şube ve temsilcileri ile bu etkinliklerin içinde en kitlesel bir

Toplu vizite eylemine % 100 katılım sağlandı.

AYDIN: Toplu vizite eylemi yapıldı. Defterdarlık önünde toplanıp KÇSP.mu ile yürüyüş yapıldı.

BOLU: Bolu ve Düzce'de toplu vizite eylemi yapıldı.

NİĞDE, ERZİNCAN, RİZE, İSKENDERUN, KONYA, ORDU, ADIYAMAN, G.ANTEP gibi örgütlülüklerimizde çeşitli etkinlikler yapılmıştır.

22 Şubat 1994 günü Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu

şekilde yer aldı.

İSTANBUL

İstanbul'da sabah iş bırakma, toplu viziteye çıkan, basın açıklaması okuyan kamu çalışanları işyerlerinden başlatılan yürüyüşlerle saat 12.00'de Sarayhan Meydanında toplandılar. Burada düzenli kortejler oluşturan sendikalarımız pankart, döviz ve sloganları ile yürüyüşe geçip Aksaray Metro meydanına geldiler. Metro önünde 10.000 kişilik bir kitleyle basın açıklaması okundu, buraya maliye çalışanları İst.1 ve

2 Nolu şubelerimiz öncülüğünde büyük bir kitleyle eylemde yerlerini aldılar. 2 saate yakın konuşma, solgan ve davul zurna eşliğinde oyunlardan sonra saat 14.00'de eylem son buldu.

İstanbulda Coğrafi durumdan iki merkezi yerde yapılan eylemin diğer bölümü ise Anadolu yakasında yapıldı. Aynı yöntemlerle Söğütlüçeşme Kadıköy Belediyesi önünde saat 12.00'de toplanan yaklaşık 7-8 bin kamu çalışanı düzenli kortejler oluşturup slogan ve pankartlarla Kadıköy merkezine yürüdüler. Buraya maliye çalışanları İst.3 Nolu şubemiz öncülüğünde 600 kişilik bir kitleyle katıldı. Saat 14'00'de Kadıköy Merkezinde büyük bir kitle konuşuyla karşılanan kamu emekçileri burada okunan bir basın açıklamasının ardından dağıldılar.

ANKARA

Ankara kamu çalışanları için 22 Şubat çok önem arz ediyordu, çünkü tüm dünyanın gündemine giren 13 Ocak'ta Ankara Emniyet Müdürü Orhan TAŞAR TV. ekranlarından sizlerinde seyrettiğiniz gibi Ankara caddelerinde Erkek arıyordu. Ama kamu çalışanları Taşar'ın aradığı erkek değildi. Yal-

nız ucuz kabadayı naralarnada pabuç bırakacak örgütler olmadığını herkes biliyordu. Çünkü 1992 yılında "Ben buranın önünde eylem yaptırمام" diyenlere karşı Kamu Çalışanları 3 Temmuz 1993'de en güzel yanıtı vermişti. Kamu çalışanları, birşeyi daha çok iyi biliyorlardı. Sakaryalar tek değildi, bunun ikincisi vardı. İşte ikincisi, yine Ankara kamu çalışanları Sakarya Caddesi dediler. Sabahın erken saatlerinden itibaren işyerlerinin önünde toplanan kamu çalışanları davul, zurna eşliğinde halaylar çekerek, iş bırakan, viziteye çıkan ve iş yerlerini toplu terk edip Ankara'nın dört bir yanından sel gibi yürüyerek Saat 12.00'de Kamu çalışanları Sakarya meydanına kendi örgütlü güçlerine güvenerek geldiler. Ama "delikanlı"lar (Orhan Taşar) ortalıkta gözükmüyordu.

Sakarya meydanında toplanan yaklaşık 10.000'i aşkın kamu emekçisi Hep bir ağızdan "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız - Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz - Söz Yetki Karar Çalışanlara - Yaşasın Halkların Kar-

deşliği - Memurlar Burada Delikanlı Nerede" sloganlarını hep bir ağızdan haykırdılar. Şube Başkanı Hasan YAĞIZ'ın merkezi basın açıklamasının ardından disiplinli bir şekilde eylem son buldu.

Bu eylemlerimiz tüm ülke genelinde şube ve temsilciliklerimizde en kitlesel bir şekilde hayata geçirildi. 13 Ocak ve 22 Şubat etkinliklerimiz bir çok olayı netliğe kavuşturdu. İlk olarak Devlet yetkililerinin.Grevsiz Toplusözleşmesiz sendika söylemlerini susturup, en yetkili ağızlara bile Grevli ve Toplusözleşmeli sendika hakkının verileceğini söyledi. İkinci olarak bizlere alternatif olarak bir kısım güçlerin yarattığı güdümlü sendikacılık anlayışını tüm kamu çalışanları mahkum edip, kamu çalışanlarının gerçek iradesi ve temsilcisi fiili mücadeleyi önüne koyan Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu olduğunu bir kez daha gösterdi. Üçüncüsü ve en önemlisi ise Kamu Çalışanlarının bu mücadelesi Devlete şu gerçeği göstermiştir ki Kamu Çalışanlarının iradesi ve istemi dışında bir dayatmayı kabul etmeyecekleri gerçeğidir. Bu güne kadar yaptığımız eylemler kendi örgütlenmemize denk düşen, Toplu Kitle gösterisi, basın açıklaması, toplu vizite, iş yavaşlatma ve 1 günlük iş bırakmalar işvereni uyarı mahiyetinde gerçekleşmiştir. Artık sonuca gidebilmek için sonuç alıcı eylem ve tavırlara ihtiyaç vardır. Sonuç alıcı eylem ise GREVDİR. Buda bundan sonra ki süreçte önümüzde duran hedefimiz olmalıdır. Bunuda gerçekleştirmek ise GREV yapabilecek örgütlenmeyi hazırlamaktan geçmektedir.

SEÇİM MAKYAJLI, DEVLET SENDİKA YASASI

Kamu çalışanları dışıyla, tırnağıyla bedellerini ödeyerek mücadeleleri sonucunu bu aşamaya getirdikleri sendikalarını devlet yetkilileri kabul etmiş görünmekle birlikte yasal düzenleme adı altında sendikal hak ve özgürlüklerimizi hapseden yol ve yöntemlerini tartışmaktadırlar. Böylesi bir durumda Başbakan, Başbakan Yardımcısı ve Bakanların açıklamalarıyla "Memura Grevli Toplu sözleşmeli Sendikal hak verdik". "Kamu çalışanlarına örgütlenme ve Sendikal Hak vererek Devrim yaptık". Tazında açıklamalarını kaygıyla izlemekteyiz.

Kamu çalışanlarının Sendikal haklarının bakanlar kurulunda görüşülmesi ve bu görüşmelerde Toplusözleşme ve Grev sözcüklerinin geçmesi bile kuşkusuz bugüne kadar verdiğimiz mücadelenin sonucudur.

Bakanlar Kurulunda görüşülerek hükümet ortakları tarafından üzerinde mutabakat sağlanan yasa taslağı, bugüne kadar bizlerin görüş, düşünce ve önerileri alınmadan irademiz dışında çalışanların taleplerinden uzak, kendi denetimleri altında bir örgütlenme yaratmayı hedeflemektedir.

Mevcut yasa bu haliyle;

* Toplusözleşme ve Grev gerçek içeriklerinden uzak, bizleri aldatma ve sadece yasayı süsleme amacıyla kullanılan bir kavram niteliğindedir.

TOPLUSÖZLEŞME: Tarafların eşit koşullarda masaya oturarak yapmaları gereken ve anlaşabildiklerinde bağladıkları akittir. Bu taslak toplusözleşme değil, hiç bir yaptırım gücü olmayan, sadece işverenine taleplerini ileten "Toplugörüşmeyi" içermektedir.

* Grev hakkının ilk aşamada yalnız belediyelerde görevli kamu çalışanlarına verileceği belirtilmekte, diğer kamu çalışanlarına grev hakkı aşamalı olarak verileceği söylenerek belirsiz bir sürece sokulmaktadır. Ya-

sada ki grev hakkı gerçek anlamda grevi içermemektedir. Çünkü grev yapılmasına sendika karar verir. Yasa taslağında ise sendikaların grev yapabilmesi için bakanlar kurulunun kararına bağlıdır.

* Mevcut yasa kamu çalışanları sendikalarının şu anki mevcut durumlarının çok gerisinde olup, bugün kısmende olsa kullandığımız bağımsızlık, demokratiklik ve meşruluğumuzu dahi yok etmektedir.

* Hükümetin hazırladığı bu yasa taslağı kamu çalışanları arasında ayrım yaparak, kamu çalışanlarının ortak örgütlenme ve mücadelelerini yoketmeyi amaçlıyor.

* Toplu görüşmeyi de yönetsel kurallara havale ederken, bu kurallarda yetkili olmayıp yine son yetki hükümete verilmektedir.

a) Bu kurul sendikalardan veya mevcut konfederasyonlardan oluşmamakta en çok üye ye sahip konfederasyon Tüm Kamu Çalışanlarının temsilcisi olarak tanınmaktadır.

b) Söz konusu "Yüksek yönetsel kurul" sadece bir danışma kurulu işlevi taşımaktadır.

c) Bu kurulda konfederasyon temsil alınarak sendikaların işlevi yok edilmekle birlikte işkolu düzeyindeki toplusözleşmenin reddedilmesidir. Yasa sendikaları, serbestçe toplu sözleşme yapabilen kuruluşlar olmaktan çıkıp birer "danışma organı" şekline sokmaktadır.

Bizlerin hazırlayıp kitemize, kamuoyuna ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına sunduğumuz ve takipçisi olduğumuz yasa taslağı aşağıdaki özelliklere sahiptir.

1- Yasa Grev ve Toplusözleşme haklarını içermelidir. Sendikal haklar bir bütündür. Grevsiz Toplusözleşmesiz bir yasa sendika değil, dernek veya meslek örgütüdür.

2- Yasa sendikaların devletin ve idari makamların denetiminden ve

belirleyiciliğinden bağımsız olmalıdır. Sendikalarda iç denetim esas olmalıdır.

3- Sendikalar iç işleyişlerini ve çalışma esaslarını, organlarını ve faaliyetlerini özgürce hazırlayabilecekleri tüzükleri ile kendileri belirlemelidir.

4- Yasa ile sendikalar işkolları temelinde örgütlenmelidir. Meslek, işyeri ya da kademe sendikacılığı çalışanların birliğini ortadan kaldırır. İşkollarının belirlenmesinde asgari olarak ILO normları esas alınmalıdır.

5- Sendikal hakların bütün ücretli emekçiler için vazgeçilmez insan hakkı olduğu gerçeğinden hareketle, işçi, memur, sözleşmeli ya da geçici personel ayrımı yapılmadan, çalışanlar için ortak bir sendikal haklar yasası olmalıdır.

Hükümetin hazırlayarak Bakanların imzasına açtığı yasa taslağının yerel seçimlere bir hafta kala ve TBMM tatile girdiği bir dönemde bakanlar kurulunda ele alınmasında yıllardır oynadıkları oyunun bir parçasıdır.

Bizleri oy deposu olarak görenler yine oylarımızı alabilmek için bir oyun içindedirler. Bu oyunlarını bozmak, ikiyüzlü sahte umut tacirlerine gereken yanıtı vermek kamu çalışanlarının vazgeçilmez görevidir.

Genelde Kamu çalışanları özelde ise maliye çalışanları bu durumu kitlesiyile kartışarak kendi istemlerini hayata geçirebilmek için 1994 yılı baharını kamu çalışanları Biz TÜM MALİYE SEN olarak bu durumu organlarımızda örgütümüzün özgür iradesiyle vereceği kararları hayata geçireceğimizden hiç kimsenin kuşku olmasın. Hep söylediğimiz ve söyleyeceğimiz şu şiarımızı bir kez daha tekrar ediyoruz. "HAK VERİLMEZ ALINIR."

**TÜM MALİYE SEN
GENEL MERKEZİ**

TOPLUSÖZLEŞME VE GREV

Toplu sözleşme ve grevi anlatmadan önce sendika dendiğinde bu iki olguyu mücadelesinin odağına koyan Sendikamız TÜM MALLİYE SEN'in gelmiş olduğu noktanın kısa bir değerlendirilmesini yapmadan geçmek sağlıklı bir açıklım olmayacaktır.

Biz kamu çalışanları 1990 yılında sendikalarımızı kurarken Türkiye'nin 1951 yılında imzaladığı 98 sayılı İLO sözleşmesi ve bunu güvence altına alan Ana-

Grev hakkımızı grev yaparak, toplusözleşme hakkımızda işvereni fiili ve meşru mücadelemizle masaya oturmamızdan geçiyor. Bizler bu görevlerimizi yerine getirdiğimizde toplu sözleşme ve grev hakkımızı almış ola-

yanın 90.cı maddesini esas alarak sendikalarımızı kurduk. Bu yasal haklılığımızda çok sayıda mahkeme kararlarıyla tehcil ettirdiğimiz bir süreçte TBMM'nin 25.11.1992 tarihinde onayladığı İLO'nun 87 ve 151 sayılı sözleşmeleriyle dahada pekişmiş oldu. Bugün Yasallık tartışmasını bitirdik. Bizlerin cephesinde tartışılan konu varolan bu haklarımızı nasıl kullanacağımız. İşte GREV ve TOPLUSÖZLEŞME hakkımızda bu çerçevede değerlendirmek gerekir.

Kamu çalışanlarının 1992 yılı sonuna kadar vermiş olduğu mücadeleye ağırlıklı olarak meşruluğunu ve yasallığını kabul ettime mücadelesiydi. 1993 yılı ise varolan haklarımıza sahip çıkıp, bu haklarımızın kullanılması ve nicel örgütlenmemizi dahada güçlendirirken, nitel örgütlenmeye dönüştürme, kurumsallaşmayla birlikte Toplu iş sözleşmesi çağrıları, iş yavaşlatma, iş bırakma ve GREV yapacak örgütlenmeyi ha-

zırlamakla geçti.

Kamu çalışanlarının örgütlenme ve mücadelesini engellemeyeceğini gören iktidar saldırıp yokemediği bir kurumu veya örgütlenmeyi bu sefer içini boşaltma, amacından saptırıp teslim alma politikası gütmektedir. Devlet Bizlere Grev ve Toplu sözleşme hakkı tanımayan "Danışma Kurulları" şeklinde kendilerine bağımlı Meslek sendikasını önümüze sürdü. Bizler sendikalarımıza ve

örgütlülüğümüze sahip çıkarak "Grev Hakkı Grev Yapılarak Alınır" anlayışından hareketle 15-26 Temmuz 1993, 13 Ocak 1994 iş bırakma eylemimizi dahada geliştirerek iş yerlerimizde, şube ve temsilciliklerimizde örgütlenmemizi sağlıklı örererek, ülke genelinde merkezi olarak işverene karşı alacağımız tavır, etkin ve yaptırımcı mücadele yöntemleriyle, hizmet üretiminden gelen gücümüzün devreye sokulmasından dolayı bugün Toplusözleşme hakkımızı bakanlar kurulu kabul etmek zorunda kaldı. Şimdi Grev hakkımızı tartışıyor. Grev hakkımızı grev yaparak, toplusözleşme hakkımızda işvereni fiili ve meşru mücadelemizle masaya oturmamızdan geçiyor. Bizler bu görevlerimizi yerine getirdiğimizde toplu sözleşme ve grev hakkımızı almış olacağız.

TOPLUSÖZLEŞME NEDİR?

Toplu sözleşme, azgınca sömürünün hüküm sürdüğü bu sis-

temde, daha iyi yaşayabilmemiz, bakmakla yükümlü olduğumuz ailemize insanca ve onurlu bir yaşam sağlayabilmemiz için örgütlü bulunduğumuz sendikamızla bizlerin işvereni olan tarafın (Devletle) giriştiğimiz hakalma kavgasıdır.

Genel olarak işverenler, bizleri daha çok çalıştırmak, daha az ücret ödemek, mümkün olduğunca sosyal haklarımızın olmadığı, sağlıksız iş ortamlarında ve çalışma koşullarında çalıştırmak ister. Bizlerin birer ücretli köleler topluluğu olmamız onların çıkarıdır.

Bu olgu bundan sonrada hep devam edecektir. İşveren konumunda olan kesimin çalışanları daha çok çalıştırması az ücret ödemesi, daha fazla kar elde etmesini sağlar. Bunun için bizleri iliğimize kadar sömürmek, insanca yaşam hakkı tanımak istemezler. Çalışanların sendikal örgütlenmeleri işvereni ile yapacağı toplu iş sözleşmeler aracılığı ile üyelerinin işgücünü en uygun koşullarda değerlendirmek isteriz. Bu hak arama kavgasında taleplerimizi belirler, en iyi koşullarda en iyi ücret ve sosyal haklarımızın alınabildiği bir toplu iş sözleşmesini yapmayı hedefleriz. TİS'si tarafların özgür bir ortamda karşılıklı imzaladıkları akittir. Özgür bir pazarlığın ve hakların kullanıldığı bir ortamda imzalanan TİS'leri demokratiktir. Kısıtlayıcı, baskıcı ve açık zora dayalı imzalanan veya imzalatılan sözleşmelerin demokratikliğinden söz etmek mümkün değildir. Demokratik işleyiş sadece dışa yönelik olmayıp sendika içi demokratik işleyişte en önemli ilke olmak zorundadır. Sendika üye-

Tüm Maliye Sen

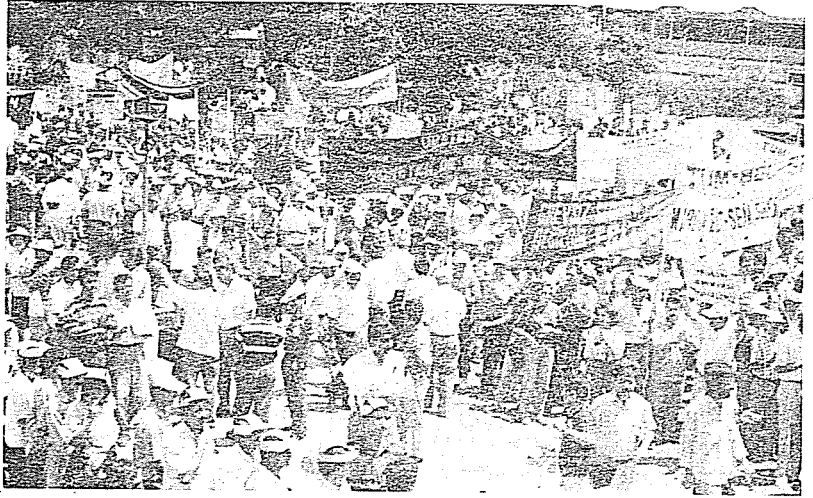
lerinden kopuk üyelerin iradesi ve kararı dışında hazırlanan ve imzalanan toplu sözleşmelerde demokratik değildir. Bu nedenle şiar **ÖZGÜR GREV VE TOP-LUSÖZLEŞME HAK-KI** olmalıdır. Şunu iyi bilmeliyiz ki toplu sözleşmelerle sömürü ortadan kalkmaz.

Sömürünün ortadan kalkmasının koşulları ancak üretimin ve yönetimin toplumsallaştırılmasıyla mümkün olur. İşverenler ekonomik taleplerimizi kabul et-seler bile verdikleri ücret artışlarını yine bizlerin cebinden zamlar, enflasyon gibi değişik yöntemlerle geri alacaklardır. Yani kaşıkla verdiklerini kepçeyle geri alırlar. Çünkü onlar ellerindeki pastadan başkasına pay vermek istemezler, aksine ellerindeki pastayı dahada büyütme isterler. Bunu da bizlerin sırtından sömürü mekanizmalarını sürdürerek küçülen ekmeğimizi dahada küçülterek gerçekleştirirler. Bu yüzden toplu iş sözleşmelerinde yüzümüzü sadece ücretlerimize çevirmemeliyiz. İyi bir ücretin yanı sıra insan onuruna yaraşır bir çalışma koşulu ve iş yerinde söz ve karar sahibi olma gibi hayati önem taşıyan taleplerimizin ısrarlı savunucusu oymalıyız. Ekonomik haklarımızın ancak ve ancak demokratik taleplerle korunabileceğini billerek mücadele vermeliyiz. Bu taleplerimizi işverene kabul ettirebilmek ancak güç sorunu olduğunu biliyorsak, sendikamızın gücü kendi örgütlü gücü olduğundan sendikamızda iş yerlerinden bir örgütlenmeyi temel almalıyız.

Kof milyonları içinde barındıran sağlıklı bir örgütlenmesi olan sendika işveren karşısında hiçbir şey ifade etmez. Bunun örneklerini işçi sendikalarında gör-

mekteyiz. Bir taraftan en genel örgütlenmeyi yaratırken, diğer taraftanda nitel örgütlenmemizi birlikte yürütmeliyiz.

Nitel örgütlenme üyelerinden, işyeri temsilcileri, şube yönetimlerinden, Genel Merkezine kadar sömürüyü gören, dostunu, düşmanını iyi tahlil edebilen, ülkeyi, dünyayı ve işvereni somut değerlendirip, gelen ve gelebilecek saldırılara karşı göğüs geren, dışı dışı mücadele veren, almış olduğu kararlarda tüm üyeleri ile birlikte ortak hareket eden,

işverenine haklarını vermiyorsan bende hizmet üretiminden gelen gücü kullanıyorum diyerek işi durdurabilen örgütlenmedir.

Sendikal örgütlenme sadece üye olmak, temsilci veya yönetici seçmekle sınırlı görmek sendikal örgütlenmenin en büyük zafıdır. Bu tür örgütlenmeler fazla bir kazanım elde edemezler. Etseler bile elde ettiği kazanımları koruyamazlar. Bir sendikal örgütlenmede üyesinden en üst yöneticisine kadar sendikal örgütlenmeyi kavrayıp, sendikamızın her aşamasında kendini sorunların dışında görmeden kendi sorunlarını ve çözüm yollarını kendi

örgütlü kolektif gücüyle asılacağı kavrayabilen, örgütlenmesine karşı saldırılara karşı çıkarken kendi içindeki olumsuzluklarda müdahale eden, kendi örgütlülüğü içinde gerçek demokrasiyi yaratan ve yaşatan bir örgütlenme iyi bir toplu sözleşme yaparken bu toplu sözleşmeye sahip çıkacak gerçek bir örgütlenmeyi yaratmış olur.

Toplu sözleşme masasında iki tarafın anlaşma sağlayamadığı durumlarda sendikalar yaptırım gücü olarak üretimden gelen güçlerini

devreye sokarlar. Bunada GREV adı verilir.

GREV NEDİR?

Sendika denince GREV akla gelir. Sendika, Toplu Sözleşme ve grev iç içedir. Bir birinden ayrılmaz bir olgudur. Sendikalara çalışanların örgütlülüğü ve onların hakları için mücadele eden örgütlenmeler diyorsak, mücadelede de en önce akla gelen örgütlenmenin en büyük silahı GREVDİR. Grev de sendikadan ayrı görülemez. Bu yüzden sendikalar tarihte birer mücadele örgütü olarak ortaya çıktılar. O dönemlerde elde edilen çeşitli mücadele deneyimleri işçilerin hak

mücadelesindeki en büyük silahın GREV olduğunu gösterdi. Toplumsal zenginliği yaratan ama yarattığı zenginliklere el konulan emekçiler en etkili mücadele aracının örgütlü olarak üretimi durdurmak olduğunu mücadeleleri içinde öğrendiler. Böylece sendikaların doğuşuyla birlikte Grev hakkında fiilen doğmuş oldu. Bu yüzden sendika ve GREV hakkı

mayenin ve onun temsilcisi durumundaki devletin örgütlenmesinin almış olduğu biçim bilimin ve teknolojinin gelmiş olduğu aşamaları iyi takip edip Grev hakkımızda bilinçli ve en iyi bir şekilde kullanmak zorundayız. Bu gün Grev silahı iyi kullanıldığında etkili ve çözümleyici bir rol üstlenmiş oluyor. Bu silahı iyi kullanamazsak karşı güce hizmet ede-

zrlayıp yanımıza aldığımızda başarılı olabiliriz!

Grev hakkı yasal olarak kabul edilsin veya edilmesin kamu çalışanlarının 1940 lı yıllardan günümüze kadar artan oranda GREV'e başvurduklarını görmekteyiz. Grevlerin yasak olduğu kimi ülkelerde bile oldukça yaygın ve etkili fiili grevlere tanık olunmuştur. 1991-1992 yıllarında Yunanistan, Fransa ve Almanya'da kamu çalışanlarının grevleri çok etkili olmuş ve bir çok işçi sendikalarında peşinden sürüklemiştir. Grev hakkına getirilen kısıtlamalar salt yasalardan ya da yargı kararlarından değil kimi zaman sendikalardan da kaynaklanmaktadır. Ana tüzüklerine GREV koymayan ve grev hakkını amaç edinmeyen kimi kamu ve işçi sendikalarında devletin kamu çalışanlarına grev hakkını tanımama anlayışına hizmet etmektedir. Bizler sendikal örgütlenmemizi yaratırken grev ve toplu sözleşmeyi sendikal mücadelemizin odağına koymuştuk. Bu gün bizlerin toplu sözleşme ve GREV hakkımızın önünde hiçbir yasal engel yoktur. Tek engel bizlerin GREV yapabilecek örgütlenmemizi yaratamamış olmamızdır. Kamu çalışanlarının kendi örgütlü gücüne güvenmesi gerekir. Haklarını devletten, iktidardan, siyasi partilerden veya işverenden beklemeliyiz. Bu yanlış anlayışı kırıp kendi örgütü gücümüze güvenerek Hizmet üretiminden gelen gücümüzü haklarımızı elde edinceye kadar kullandığımızda GREV hakkımızda almış olacağız.

bir birinden ayrılmaz, biri olmasa diğeri de olmaz veya işlevsizleşir. Bunları bir bütün halinde görmek zorunluluktur.

Dünyada Kamu Çalışanları Grev haklarına ilişkin ilk taleplerini dile getirdiklerinde, Hükümetler devletle içiçe olan işverenler sert tepkiler gösterdiler. Tartışmaları bu gün bile sürmekte olan kamu çalışanlarının GREV hakkı bir çok Avrupa ülkesinde zorlu mücadeleler sonucunda elde edilebildi. Örneğin Fransız kamu çalışanları GREV hakkını örgütlenme hakkını elde ettikleri 1946 yılından tam 17 yıl sonra 1963 yılında kazanabildiler.

Grevi, Hak grevi, dayanışma grevi, uyarı grevi, siyasi grev ve Genel grev gibi çeşitleriyle biliriz. Dünyada ve ülkemizde ser-

cektir. Sendikalar işveren tarafla girmiş olduğu bu mücadelede haklılığını ve meşruluğunu halka anlatırken işvereni halk nezninde mahkum etmelidir. Yani ideolojik mücadele çok önemlidir. Çünkü karşımızda çok güçlü örgütlenmesi olan işverene karşı sendikamızın sadece kendi gücü değil toplumun desteğine de ihtiyacı vardır. Son yıllarda Grev hakkı olan sendikalar grev haklarını kullanamamaktadırlar, hatta bu silahı kullanmaya çalışırken varolan örgütlü güçlerine dahi zarar vermektelerdir.

Grev tartışılır ve örgütlenirken çok, planlı programlı olmak durumundayız. toplumsal desteğide yanına almak için kitle iletişim araçları ve grevden etkilenen kitleleri önceden ha-

**İRFAN ERDEMOĞLU
TÜM MALİYE SEN
GENEL BAŞKANI**

EŞŞEKLER

İnsanların yaşamları boyunca yararlandıkları pek çok hayvan mevcuttur. İnsanlar hayvanların kimisinin gücünden yararlanmış, olduğu gibi pek çoğuda sütünden etinden yararlanırlar. Hani bir deyim vardır "çocukları okula verirken eskiden öğretmenlere söylenirdi. "Eti senin kemiği benim." diye : Hayvanları bile insanlar etiyile sütüyle gücüyle nesi var nesi yok öylece sömürmüşüz. Yaşamımızın ayrılmaz bir parçası haline giren hayvanlara

Çok kızdığımızda ya da hakaret olarak, "Eşşek", "Eşşekoğlu eşşek" deriz ya da hayvan diye bağırır, haykırırız veya "Aslan", "Aslan Gibi Maşallah" ya da "Tilki gibi kurnaz" diye de atıfta bulunuruz. Diğer yandan edebi düzeyde "aşk", "sevda" türkülerinde de hayvanları kullanırız.

Son günlerde sayısını karıştıracak kadar çoğalma gösteren özel TV kanallarının birinde hayvanlar aleminde Müstesna bir yeri olan Eşşek'in bir marifetini, toplum yaşamamıza bir katkısını daha öğrendik. Dünyanın en güzel gözlü hayvanı olan ve bizim toplumumuzda yaşamımızda diğer toplumlarkine kıyasla ayrıcalıklı bir yeri olan bu hayvanların Türkiye'nin 3. büyük kenti İzmir'in KONAK BELEDİYE'sinde araçların ulaşamadığı semtlerde sırtlarına yerleştirilen sepetlerle çöp toplama gibi çok önemli bir işte kullanıldığını ve yöre inanlarıyla yapılan, bu müstesna hayvanlara duyulan minnet ve şükran mesajlarıyla yüklü yayını sanırım pek çok insanımız bizzat görmüş ve izlemiştir. Yine bu yayında KONAK belediye başkanı sayın Ahmet Sarışın bu çok yararlı hayvanların belediyeye aylık ortalama maliyetlerinin 5.000.000.-TL olduğunu ifade etmiştir. Günümüzde memur maaşlarının 3.000.000.-TL olması size neyi çağırıyor? Memurlara EŞŞEKLERİN DÜZEYİNDE BİLE MAAŞ VERİLMEMESİNE kızıyor musunuz? Bu duruma ne demeli? Kızdığımız zaman hep kullanırız. Hadi hep beraber bir kez daha söyleyelim: EŞŞEKOĞLU. EŞŞEKLER...

Nihat Bayırlı (Eminönü Vergi Dairesi İst.)

SORGU

BİLİRMİSİNİZ
GÖZLERDE KURTULUŞUN TÜRKÜSÜNÜ OKUMAYI
BUGÜNÜMÜZÜN DÜNDEN
YARINIMIZIN BUGÜNDEN
GÜZEL OLMASI ADINA
TEK BAŞIMIZA DEĞİLİZ
BİLİRMİSİNİZ

BİLİRMİSİNİZ
ELLERİMİZİ GÜNEŞE DOĞRU UZATIP
SONSUZ BİR UMUTLA
VE SICACIK BİR SEVGİYLE
ANA ELİ GİBİ YAR ELİ GİBİ
ELLERİMİZİN KENETLENDİĞİNİ
BİLİRMİSİNİZ

BİLİRMİSİNİZ UYUYUP KALMAMAK İÇİN BÜYÜK YANGIN SIRASINDA
KAVGAMIZI SEVDAMIZI
KARANLIK GÖZLERE SIGDIRDIĞIMIZ
VE GELECEĞİN
GELECEK GÜZEL GÜNLERİN
UMUTLA SABIRLA BEKLENDİĞİNİ
BİLİRMİSİNİZ

BİLİRMİSİNİZ
GÜCÜMÜZLE ÇEŞARETİMİZLE SEVDAMIZLA
ULAŞTIĞIMIZ GÜZEL GÜNLERDE
ÇİÇEKLER AÇACAK BAĞÇEMİZDE
VE SEVDA KÖKAN HAVADA
SEVDA TÜRKÜLERİ SÖYLEYECEĞİMİZİ
BİLİRMİSİNİZ

Esin Gültekin
Karabük Tüm Maliye Sen Üyesi

YASALAR VE MEŞRULUK

12 Eylül rejimi Sendika, grev toplantı ve gösteri yürüyüşlerine önemli kısıtlamalar getirmiştir. Bu yasaklama ve kısıtlamalara karşı işçi sınıfının sosyal ve sınıfsal muhalefeti, bahar eylemleri, ayağa kalkan Zonguldak'ta kendini açığa çıkartmıştır. Ayağa kalkan işçi sınıfına yaygın eylemleri ile Kamu Çalışanları da katılmıştır. 12 Eylül rejiminin yasal düzenlemeleri yürürlükte olduğu halde bu olaylar gerçekleşmiştir. Fiili, hukuk yazılı hukuku aşmış ve aşındırmıştır. Emekçiler fiili durum yaratıyorlar. Kamuoyu bu durumu onaylıyor ve meşru olarak kabul ediyor.

- Yasaların temel hükümlerini insanların binlerce yıllık sosyal ve siyasal birikimlerinin sonucu olarak kabul etmek gerekir. Genelde tüm yasalara baktığımızda temel

- Demokratik haklar; örgütlenme hakkı, toplantı gösteri yürüyüşleri hakkı, grev hakkı, düşünce ve basın özgürlüğü hakkı gibi hakları ifade eden haklar oluyor.

- Demokratik haklar ; emekçiler açısından kopartılıp alınan bir mevzidir. Devlet açısından ise emekçilere verilen kısmi taviz olarak değerlendirmek uygun düşüyor.

- Demokratik haklar ; devletin bir lütfu olarak elde edilmiyor. Egemenlerin iradesine rağmen gerçekleşiyor. Bu hakların alınması yazılı hukuktan çok fiili hukukun konusu oluyor.

Çeşitli düzeylerdeki Devlet yetkilileri; hukuk mevzuatının anti-demokratik hükümlerden arındırılması, Batının demokratik

sıtlanabileceğini 3. fıkrası ile polis ve silahlı kuvvetlerin sınırlama getirme yetkisini kabul ediyor.

Avrupa insan hakları sözleşmesinin 10. maddesinin I. fıkrasında herkesin düşüncelerini özgürce ifade etme hakkı vardır deniliyor. Ama hemen ikinci fıkrasında bu hakka kısıtlamalar getiriliyor.

Batıda demokratik hakların daha geniş ölçüde kullanılması yasalardaki farklı düzenlemeden kaynaklanıyor.

Batı da da toplumsal muhalefetin yükselmesi durumunda bu muhalefeti engellemek için kullanılacak istisna maddeler yasalarda varlığını koruyor.

Demokrasi siyasal bir olgudur. Sosyal bir temele dayanır. Demokratik haklar ile demokrasi aynı şeyler değildir. Demokrasi devlete ilişkin siyasal yönetim biçimine ilişkin bir sorundur. Rejim biçimine ilişkin bir sorundur. Sömürütün olduğu bir ülkede demokrasi olduğunu söylemek, sömürüyü meşru görüp, onaylamak anlamına gelir. Demokratik hakların kullanılıyor olması o ülke için demokrasi vardır, sonucuna götürecektir bir olgu değildir.

Demokratik haklar emekçiler için birer mevzi Devlet için verilen tavizdir. ILO sözleşmelerinin onaylanması Devlet için Kamu Çalışanlarına verilen bir taviz emekçilerin bir kazanımıdır.

Demokratik haklar mücadelesi sertleşerek sürüyor. Fiili durum yasaları aşıyor. aşındırıyor. 657'ye göre memurun iş bırakması yasak olduğu halde binlerce memur iş bırakıyor. Emekçiler daha çok mevzi kazanmaya çalışıyorlar.

Levent Doldur Gen. Huk. Sek.

Fiili, hukuku yazılı hukuku aşmış ve aşındırmıştır. Emekçiler fiili durum yaratıyorlar. Kamuoyu bu durumu onaylıyor ve meşru olarak kabul ediyor.

hakların istisna maddeleri ile yokedildiğini görebiliriz. İkincil maddeler pratikte temel hüküm olarak uygulanıyorlar. Bir örnekleme yapacak olursak Toplantı ve gösteri yürüyüşleri yarasasının 3. maddesi ile Herkesin önceden izin almaksızın toplantı ve gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahip olduğu hüküm altına alınmıştır. Daha sonraki maddelerde ise, bildirim zorunluluğu, mülki amire yasaklama ve erteleme yetkisi verilerek pratikte vali ve kaymakamlar bu konuda tek söz sahibi oluyorlar. Böylece temel hüküm işlevsiz hale getiriliyor.

normları ile uluslararası hukuk standartlarına paralellik içerisinde yeniden düzenlenmesi ile ülkeye demokrasinin tam anlamı ile gelmiş olacağı söyleniyor.

Yukarıda iç yasalarla ilgili saptamaların, Batının demokratik denilen normlarında da olduğunu söylemek mümkündür. Örnekleme yaparsak Avrupa İnsan hakları sözleşmesinin II. maddesinin I. fıkrası tüm insanların barış içinde toplanmak ve sendikalar kurmak hakkına sahip olduğunu hüküm altına alıyor. Ama I. fıkrası ile güvenliğin sağlanması, düzenin korunması, suçun önlenmesi için kı-

Hukuk Savaşındada Haklılığını Kanıtladı

T.C.
İSTANBUL 3. İDARE MAHKEMESİ
ESAS NO: 1993/911

DAVACI VE YÜRÜTMENİN DURDURULMASINI İSTEYEN : Leyla İğde

VEKİLİ : Av. Hüseyin Cem Sorgucu

Simitçi Şakir Sk. Metro İşhanı No: 3/4 (33. Noter Üstü) Aksaray/İSTANBUL

DAVALI : İstanbul Valiliği İSTANBUL

İSTEMİN ÖZETİ: Davacı ile yapılan hizmet sözleşmesinin feshedildiğine ilişkin İstanbul Defterdarlığı'nın 3.8.1993 gün ve 15809 sayılı işleminin iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren, İstanbul 3. İdare Mahkemesi'nce dava dosyası incelenerek işin gereği görüşüldü.

Davanın İstanbul Defterdarlığı sözleşmeli personelinden olan davacının .. hizmet sözleşmesinin 7/b maddesi gereğince fesedilmesi üzerine açıldığı anlaşılmıştır.

Davacı ile İstanbul Defterdarlığı arasında yapılan hizmet Sözleşmesinin 7/b maddesinde "Kurum gerekçe göstermek suretiyle sözleşmeyi tek tarafı olarak her zaman feseedebilir" kuralı koyulmuştur.

Diğer taraftan fesih hakkının kullanılmasında sınırsız olmayıp hukunun genel ilke ve prensiplerine tabidir Diğer bir ifade ile bu hakkın kullanılması sırasında hukuka uygun hareket edilmesi kamu yararı ve hizmet gereğinin gözetilmesi gerekir. Bir neden gösterilmeksizin hizmet akdinin feshedilmesinde hukuka uygunluk bulunmadığından dava konusu işlemin uygulanması halinde telafisi güç zararlar meydana geleceğinden yürütmenin durdurulması isteminin 90 (doksan) gün süre ile teminat istenilmeksizin KABULÜNE 8.11.1993 gününde oybirliği ile karar verildi.

BAŞKAN
Semra GÜNER (27355)

ÜYE
Yüksel DAĞ (266 77)

ÜYE
M.Salih ÖZBİLGİN (27487)

Sürgüne Takdir mi? Takdire Sürgün mü?

Tüm Maliye Sen Uşak Şube Başkanı "disiplinsiz davranışları var" gerekçesiyle Denizli Defterdarlığı Bozkurt İlçesi Mal Müdürlüğüne yardımcı hizmetli olarak SÜRGÜN edilmiştir. Her nedense sürgün gittiği Bozkurt Kaymakamlığı tarafından takdir belgesi verilmiştir.

Şube başkanı Mehmet ÇETİN yürütmeyi durdurmak için Aydın İdare Mahkemesine dava açmıştır. Aydın İdare Mahkemesinin 1993/1437 Esas No.lu kararında davacının bulunduğu görevden alınarak başka bir göreve naklini gerektirir bir husus görülmemiştir. Açıklanan nedenlerle, mevzuata aykırı olan dava konusu işlemin uygulanması halinde davacının telafisi imkansız zararlarının doğacağından, teminat alınmaksızın (90) gün süreyle yürütmesinin durdurulmasına 02.11.1993 gününde oybirliği ile karar verildi."

Eski Uşak Defterdarı Bedri Semiz

Maliye Bakanına "ya Mehmet ÇETİN ya ben diyordu bu il ikimize dar geliyor bunu il dışına sürün" diye Bakanlığına müracaat ettiğini çekinmeden sendika yöneticisi ve üyelerimize söylüyordu. Her ne kadar sürgün defterdarın ısrarından ol-duysa, şu anda kendi tayinide çıktığı

için istifa eden Bedri Semiz Mehmet'in sürgünden TAKDIRLE Uşağa geri döneceğini bilemezdi. Bu nedenle sürgüne takdir uşak halkına ve özellikle eski UŞAK defterdarı Bedri Semiz'e ve onun gibi davranış içinde olanlara duyurulur.

BELGE NO : /2	Tarih : 03 / 11 / 1993
T.C. DENİZLİ - BOZKURT KAYMAKAMLIĞI	
TAKDİR BELGESİ	
Sayın : <u>Mehmet ÇETİN</u>	
<u>Görevlendirildiğiniz Hükümet Hono- rifi</u>	
<u>Bahçe</u> <u>Düzenleme</u> <u>İşinde</u>	
Gösterdiğiniz olağanüstü gayret ve çalışmalarınızdan dolayı takdirlerimi bildirir, başarılarınızın devamını dilerim.	
 Hüseyin Cem SORGUCU KAYMAKAM	

ÖZELLEŞTİRME ve ANTI TERÖR YASASI

Özelleştirme ve Anti Terör Yasası her ne kadar birbirinden ayrı konularmış gibi anlatılsada incelendiğinde sebep ve sonuçları ile halka saldırının birer halkasını oluşturduğu ortaya çıkar. O nedenle karşı duruş örgütlenirken, en geniş cepheyi yaratmak bir zorunluluktur.

ÖZELLEŞTİRME:

Kamu iktisadi teşebbüsleri (KİT)'nin ortaya çıkış nedeni

deni Emperyalist Kapitalist sistemin içine düştüğü ekonomik siyasi krizin çözümü olarak sunuldu. Halbuki sistemden kaynaklanan sorunların aşılması sistemin kökten çözümü ile mümkündür. KİT'lerin üretimin içinde olmasına rağmen KİT'lerin yönetimi ve planlanması siyasi iktidarlar tarafından yapılmaktadır. Dolayısı ile KİT'lerin kâr etmesi veya zarar etmesi siyasi yapılanma ve sis-

artacaktır. Bu durumu halktan saklamak için halka yalan üstüne yalan söylenmektedir. KİT'leri karalamak için bu işletmeler zarar ediyor, devlet gelirlerini yutan bir canavar enflasyonun kaynağı, gelişmenin önündeki tek engel olarak anlatılıyor. Ancak görülüyor ki yapılan propagandanın aksine KİT'lerin en kârlı olanları yerli, yabancı sermayeye adeta hibe ediliyor. ÇİTOSAN, TEK, SEK, SÜMERBANK, TPO, PTT vb, elden çıkarılıyor. Halkın malı olduğu halde halka sorulmuyor, yangından mal kaçırır gibi haraç mezat satılıyor, satılmak isteniyor. Dünya'nın hiçbir yerinde özel sektör zarar eden bir işletmeyi satın alacak kadar aptal olamaz. Bu şekilde bir alış verişi özel sektörün tabiatına aykırıdır. Bu durumda gösteriyor ki halka anlatılanlar doğru değildir Doğru olsa bile KİT'ler büyük zararlar ediyor ise bu işletmeleri zarara uğratan arpalık olarak kullanılan, kim yada kimlerse devletin hesap sorması gerekmezmi? Ama gözüken odur ki hesap sormak yerine satmak iktidarların işine gelmektedir.

Ancak görülüyor ki yapılan propagandanın aksine KİT'lerin en kârlı olanları yerli, yabancı sermayeye adeta hibe ediliyor.

keyfi değildir. Ya ülkenin içinde bulunduğu iktisadi durumdan veya sınıf mücadelesinin sonucunda zorunluluklardan kaynaklanmış sosyal devlet olmanın gereği haline gelmiştir. Baştaki hedefleri ülke kalkınmasına destek olmak, bölgeler arası yatırım ve kalkınma dengelerini korumak, eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, haberleşme gibi alanlarda halka hizmet amacı ile ortaya çıkmış kâr amacı ikinci planda olan işletmeler olarak gelişmiştir. Ancak uygulamada sermayeye ucuz hammadde sağlayan siyasilere arpalık olmanın ötesine geçememiştir. KİT'lerin yerli veya yabancı finans çevrelerine mülkiyetinin ve yönetiminin devredilmesi özelleştirme olarak adlandırıldı. Özelleştirme kavramı doğu blokunun dağılmaya başlamasıyla yeni dünya düzeni teraneleri ile gündeme geldi, ne-

temden bağımsız değildir. Mevcut sistemdeki tikanıklık doğal olarak bu işletmeleri de belirlemekte, hem özel sektörde hemde KİT'lerde kriz hızla derinleşmektedir. Derinleşen bu krizden özel sermayeyi kurtarabilmek için halka ait KİT konumundaki işletmeleri ucuz kaynak olarak aktarmak istiyorlar. Ama biliyorlarki bu yöntem çözüm değildir. Bunun örnekleri

Dünya'nın hiçbir yerinde özel sektör zarar eden bir işletmeyi satın alacak kadar aptal olamaz. Bu şekilde bir alış verişi özel sektörün tabiatına aykırıdır.

denenmiş ve iflas etmiştir. Brezilya'da, Meksika'da Arjantin'de, Malezya'da olduğu gibi acı sonuçları ortadadır. Ülkemizde de durum onlardan farklı olmayacak işsizlik, açlık, ve soygun dahada

Açıkça çalışan işçiler ve halk cezalandırılmak istenmektedir. Halk nasıl cezalandırılacaktır:

1- Halktan toplanan vergilerle kurulan bu işletmeler halkın mülkiyetinden çıkarılacak, sosyal iş-

Tüm Maliye Sen

levinden sınırlacaktır.

2- Kendi alanında tekel konumunda olan bu işletmelerin sunduğu hizmetin ve faydanın alternatifi yok, tek oldukları için istediği fiyatı belirleyecektir. (TEK, PTT, TEKEL vb.) Başka biryerden temin etme olanağı olmadığı için fatura ne gelirse Halk

Yetkililer bugün bir taraftan yasal düzenleme yapıyoruz diye kamu emekçilerinin fiilen kullandığı hakları kısıtlamayı düşünürken diğer taraftan en ağır cezalarla verilen mücadeleyi susturmaya, yok etmeye çalışmaktadır.

onu ödemek durumunda kalacaktır.

3- Sağlık ve eğitim gibi alanlardan parası olanın yararlanması, parası olmayanın yararlanamaması gibi bir durum halkı cehalete ve ölüme terk etmektedir.

4- Özelleştirmenin hemen peşinden gündeme gelen işçi kıyımları, sendikasılaştırma taşeronlaştırma toplumu daha da örgütsüzlüğe itecek, suskun toplum haline dönüştürecektir.

Bu durumlar göz önüne alındığında özelleştirmeye karşı mücadele, sermaye hariç toplumun her kesimini çok yakından ilgilendirmektedir. Özelleştirmenin gerçek nedenlerini en geniş halk kesimlerine kavratmak en genel mücadeleyi örgütlemek emekten yana her insanın görevi olmalıdır. Sendikalar ve demokratik kitle örgütleri gerekli duyarlılığı göstermeli, özelleştirmeye karşı kitlesel eylemler hazırlamayı görev olarak önüne koymalıdır. Tüm Emekçilere dayatılmaya çalışılan Anti Terör yasasına karşı mücadeleyle birleştirilmelidir. Toplumsal muhalefeti ortadan kal-

dırmaya hazırlanan Anti terör yasasını kısaca inceleyelim.

ANTI TERÖR YASASI:

Yasalar bir hakkın nasıl kullanılacağına veya nasıl cezalandırılacağına yazıya dökümüdür. Yasalar değişmez değildir, günün koşullarına, ih-

tiyaçlara, sınıf mücadelesinin genel durumuna göre değişir veya değiştirilir. Bazı dönemler yasalarda var olduğu halde bazı haklar kullanılmaz iken yada işletilemezken haklı ve meşru fiili mücadelelerde yasalarda olmayan haklar kullanılabilir ya da varolanlar değiştirilebilir. Durumu en yakın zamanda yaşayanlar kamu emekçileridir. Yasalarda var olduğu halde kullanamadığımız kreş, lojman, lokal sosyal tesis, fırsat işitliği gibi düzenlemeler olduğu

Bu terör yasası POLİS DEVLETİ yaratmayı amaçlıyor. Geçmiş tarihlerde dünyada Almanya ve İtalyada POLİS devleti oluşturuldu ve bunların acısını italyan ve Alman halkı değil tüm dünya halkları çok pahalıya ödedi.

halde kullanılmamakta veya engellenmektedir. Yine yasalarda varlığı veya yokluğu açıkça belirtilmeyen sendika hakları ve grev haklarını kamu emekçilerinin fiili mücadelesi sayesinde kullanılır hale getirmiştir. Bu durum yasa koyucuların yasal düzenleme

yapma zorunluluğu ile karşı karşıya bırakmıştır. Yetkililer bugün bir taraftan yasal düzenleme yapıyoruz diye kamu emekçilerinin fiilen kullandığı hakları kısıtlamayı düşünürken (Mcslek sendikacılığı, yüksek yönetsel kurul grev yasası vb.) diğer taraftan en ağır cezalarla verilen mücadeleyi susturmaya, yok etmeye çalışmaktadır. Bunun açık göstergesi anti terör yasası iller yasası, özelleştirmedir.

Son dönemde toplumun her kesiminden yükselmeye başlayan özgürlük ve demmokrasi talebi mücadelesi anti terör yasasını baş köşeye oturtmuştur. Buyasa kamu oyuna anlatıldığı gibi her türden terör eylemlerine yönelik hazırlanmış bir yasa değildir. Çünkü bugünkü yasalar Lice'de, Kulp'ta, Şımak'ta olduğu gibi yerleşim yerlerini dahi topa tutacak kadar şiddete açık sokak ortasında yazarları, şairleri, aydınları, işçi önderlerini katledecek kadar vahşi, örnek olsun diye idam edecek kadar çağ dışı hükümlerle doludur. Bu yasalarda eksik olan orta çağ fransasının giyotinidir. Bu yasalar 1940'ların Musolini

İtalyası ile Hitler Alamanya'sının faşist yasalarından alınmadır ve Ülkemizde hala uygulanmaktadır. Üstelik anti terör yasası adı altında çıkarılmak istenen yasa mevcut yasaların daha da genişletilerek işçinin ekmek ve özgürlük mücadelesini köylünün toprak mücadelesini kamu

emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendika mücadelesini gençliğin akademik demokratik eğitim mücadelesini ülkede meydana gelen baskı, sürgün, kıyım ve katliamları basın-yayın organlarında yer alması terör kapsamına alınmaktadır. Bu önümüzdeki dönemde emekçi halkımıza ve o'nun parçası olan kamu emekçilerine karşı hazırlanan yoğun saldırı kampanyasının göstergeleridir. Yine halka saldırının bir başka biçimi olan özelleştirme politikalarından ayrı değerlendirilemez.

Bu terör yasası POLİS DEVLETİ yaratmayı amaçlıyor. Geçmiş tarihlerde dünyada Almanya ve İtalyada POLİS devleti oluşturuldu ve bunların acısını italyan ve Alman halkı değil tüm dünya halkları çok pahalıya ödedi. Bu gün tüm halklar dünya tarihinin kara lekesi olarak o dönemi lanetlenmektedir.

Kutsal devlet yapısında düşünce ve örgütlenme özgürlüğü insan hak ve özgürlükleri kavramı yoktur. Herşey devlet adına devleti idare edenlere aittir. Halkın çıkarları ve istemleri önemli değildir.

Önemli olan devleti elde tu-

tanların kısa ve uzun vadeli çıkarlarıdır. Bu Anti-Terör yasası ile, toplumda var olan baskı ve şiddetin sonucu yaratılan toplumsal gerginliğin üzerine ateşle gidiyor. Bu taslak yasalarsa demokratik kitle örgütleri engellenecek en küçük muhalefet filizi cezalandırılacak, kitaplar, sanatsal etkinlikler, bilimsel toplantılar yasaklanabilecek, herkes, heran terörist damgası yiyebilecek soluğu poliste DGM'de oradanda özel cezaevlerine gönderilecektir.

- Özelleştirme, KDV zamlarına, veya hükümetin çalışanlar aleyhine bir uygulamasına mı karşı çıktın? o halde bir terörist sayılacaksınız.

- Toplu sözleşme hakkı için işmi yavaşlattın? propaganda mı yaptın bir terörist sayılacaksınız.

- Yüzdelik zamları protosto mu ettin? iş kolunda çalışanların örgütlülüğü olarak söz ve yetkimi istedin? o halde bir terörist sayılacaksınız.

Kısaca bu yeni yasa sendikalara basın organlarına ve emekçilerin çeşitli hak arama eylemlerine yönelik ağır kısıtlamalar getiriyor.

- Bir kez daha terör bahane

edilerek kazanılmış demokratik haklar gasp edilmek isteniyor. Tam da özelleştirmelerin iş yeri kapatmalarının yaşanacağı yaygın, işten çıkarmaların hızlandığı bir ortamda demokratik kamu oyunun eli kolu bağlanarak teslim alınmaya çıkılıyor. Bu durumda gösteriyor ki bu yasa halka saldırının bir başka biçimi olan özelleştirme politikalarından ayrı değerlendirilemez.

Anti- Terör yasasına, özelleştirmeye karşı mücadelede bir bütündür. Mücadelede en geniş katılımlı demokrasi platformları oluşturmak oluşmuş platformları genişletmek ve mücadele platformlarına dönüştürmek topyekün saldırılara karşı emekten yana tüm güçlerin talepleri için genel direnişler örgütlenmeli, genel grevler için hazır örgütlenmeler yaratmalıyız. Unutmayalım haklar örgütlü mücadele ile kazanılır.

Şiari hayata geçirilmelidir. Kuram ve kuralları ile işleyen gerçek demokrasi ancak ve ancak topyekün mücadele ile kazanılır.

Nafi Maraş
Genel Sekreteri

TÜRK KAMU-SEN'E AÇIK MEKTUP

En çağdaş değer: toplumsal yaşamda kurallara uyma erdemiyle bütünleşir. Kuralları değiştirmek için toplumsal değerlere saldırmak bırakın çağdışı olmayı, hangi çağa ait olduğu bile bilinmeyecek kadar eski bir çirkinliktir.

Çirkinlikten güzellik doğmaz.

Toplumsal değerlere çirkinliklerle saldırmak olacaksa, en azından toplumun güvenliğini sağlama gerekcesine dayanmalıdır.

Hele bazı çevreler memur mücadelesini bölüp parçalama, zaafa uğratmak savaşı ve gayreti içerisindedir.

Memur sendikalarına herhangi bir kusur ve kabahat bulamayan çevreler çirkin saldırılarıyla mücadeleyi engellemeye çalışmaları boşunadır.

Biz kamu emekçileri kendi modelimizi ve ideallerimizi hayata geçirmeliyiz. Biz şansımızı ve perspektiflerimizi denemeliyiz ve hep başkalarının perspektiflerini pratiğe geçiririz değil, kendi perspektiflerimizi hayata geçirenler olmalıyız.

Bilinmelidir ki biz kamu emekçileri ve sendikalarımız, zaafa uğratılmayacak ve kitlelerimiz arasında ayrılık yaratacak davranışlardan uzak durup karşısında olacağız.

İnsan hakları çağdaş bir değerdir. Ve bu kavram toplumsal yaşamla birlikte filizlenmeye başlamıştır. İnsan haklarına saygısı olmayanların "ÇAMUR AT İZİ KALSIN" politikasıyla mücadelelerini sürdüremeyecekleri de bir gerçektir.

İnsanca yaşam ve onuru için mücadele veren biz kamu emekçilerine ve sendikalarına çamur atmak ve karalamak en utanılacak eylem biçimidir.

Ancak "BÖCEK ÖLMİYİ KABUL EDENLER, AYAKLAR ALTINDA KALMAKTAN VE EZİLMEKTEN YAKINMAMALIDIRLAR"

Gıyasettin ASLAN

Gümrüközü Vergi dairesi müdürlüğü SAKARYA

ÖZELLEŞTİRME VE KİT'LER

Özelleştirme ve KİT politikaları Dünyada Burjuvazinin işçi sınıfına ve halka günümüzdeki ideolojik bir saldırısıdır. Emperyalist tekeller dediğimiz büyük sermaye cephesinin, emek cephesine saldırmasıdır. Daha çok sömürü ve daha çok kar için yarattıkları yeni tür baskı sistemi özelleştirme ve KİT politikalarında kendini göstermektedir.

Öncülüğünü ABD'nin çektiği "Yeni Dünya Düzeni" projesinin tüm mazlum dünya halklarını aldatmada kullanılan yumuşak teoriler ile," insan haklarından, çağdaşlaşmaktan, barıştan, eşit-

İktidara gelen her siyasi parti kendi siyasi amaçları için KİT'leri kullanmıştır. Buna nazaran, iyi idare edilemeyen KİT'ler yine de belli alanlarda özel kesimden daha verimli olabilmektedir.

likten" bahsederek aldatmakta ve hastalığını insanlığa bulaştırmaktadır.

Globalleşme ve küreselleşme gibi teorilerini ileri sürerek dünyanın küçüldüğünü, ve ekonomilerin entegresini savunarak üçüncü dünya ülkelerinin büyük burjuvaları ile ilişkilerini pekiştirip, o ülkelerin bağımsızlıklarını ve demokrasi koşullarını arzuladığı gibi ellerinde tutup, dünyaya hakimiyetini garantilemektedir. Bir nevi dünyanın zenginliklerinin %80'ini elinde tutan dünya nüfusunun %16 veya 20 sini oluşturan zengin kuzey ülkelerinin, diğer ta-

rafta dünyadaki zenginliklerin %20 sini elinde bulunduran ve nüfusunu %80'ini oluşturan güney yarımküredeki yoksul halkların sömürüye karşı olan kavgalarını uzlaştırarak, uzun vadede sömürülerinin devamını sağlamaktır.

Olayın Türkiye boyutunu somut olarak gözümüzle gördüğümüz gibi, göbeğinden Avrupa ve ABD emperyalizmine bağlı yerli burjuvazi ve onun iktidar kanadının yoksul halkımıza ekonomik ve demokratik boyuttaki saldırısı özelleştirme ve KİT politikalarında kendini göstermektedir. 2. Cum-

huriyetçiler dediğimiz kesim bu politikanın mühendisliğini üstlenmiş bulunmaktalar. ANAP ve DYP hatta SHP nin bir kanadı bu işleri iyi yürütmektedirler. 2. Cumhuriyetçiler gelişen dünya koşullarında 1. Cumhuriyetçileri tutcu ve klasik görmekte Kemalizmi alıp yeni dünya düzene eksenine oturtmaktadırlar.

Özelleştirme politikaları özellikle emek kesimine saldırısının ideolojik boyutunu somut olarak göstermektedir. Taşarınlaşmayı yaratıp, çalışanı örgütsüzleştirip, işsizliği, yoksulluğu hatta sömürüyü kat-

merleştirip halkımıza zulüm getirmektedir. Örgütsüz insan yalnızlığı ve çürümeye mahkumdur. Egemen çevrelerin isteği de budur. İnsanlık onuruna sahip çıkarak burjuvazinin bu oyununa gelmemelidir.

Demokrasilerde emekçileri ayakta tutan, ileriye götüren ve güzelleştiren insanların örgütlülüğüdür. Örgütlülük halkın çıkarı için birer mevzidirler. Bu mevzilerin elden çıkması demek halkımızın türlü haksızlığa mahkum kalması demektir.

Özelleştirmeye bahane olarak: KİT lerin sürekli zarar ettiği, bu sebeple bütçe açığının büyüdüğü dolaylı olarak iç ve dış borçların bu sebepten arttığı, enflasyonun aşağıya indirilememesinin nedenlerinin başında KİT lerin zararı gösterilmektedir.

Bana göre iktidar bir çözümsüzlüğün eşliğindedir. Kendi çıkmasını ve de sermaye çevrelerinin bunalımını gidermek için yersiz savlarla ekonominin faturasını çalışan kesimlere, işsizlere, kamu çalışanlarına, yoksul köylüye ve küçük esnafa çıkarmaktadır.

Burjuvazinin tekelleri ucuz hammadde yarı işlenmiş maddeyi bu güne kadar KİT'den elde etmiştir. Kitler sayesinde acemiliğini aşmış, uzmanlaşmış eleman ihtiyacını buralardan sağlamıştır. Altyapı hizmetlerini bedava yapmıştır. Uygun vatandaşlarla mal almış karşılığını ödemiş vb. yollarla KİT lerin

büyük karları büyük özel tekelere akmıştır. Özel kesim günün koşullarına göre teknolojisini yeniliyor. Ama KİT'lerde bunun tersi yapılıyor. Teknolojisi yenilenmediği gibi çürümeye ve parçalanmaya terk ediliyor. Üstelik altın yumurtlayan tavuk misali siyasilerin ve tekellerin çiftliğine bürünüyor. İktidara gelen her siyasi parti kendi siyasi amaçları için KİT'leri kullanmıştır. Buna nazaran, iyi idare edilemeyen KİT'ler yine de belli alanlarda özel kesimden daha verimli olabilmektedir.

Bu konuda "Korkut Boratanın" bir makalesindeki araştırmayı örnek verebiliriz. Belli bir dönem içinde kamu işletmeleri ile özel sektörden hangisi verim artışları bakımından daha dinamik bir gelişme göstermiştir diyor ve devam ediyor:

Bu doğrultuda pek çok araştırmacının var olduğunu söylüyor ve örnekliyor: "Toplam sektör verimliliği" diye adlandırılan bir kavrama göre yapılan ölçümlerde Ann Kruger ve Baran Tunver'in ortak bir çalışması 1963-1976 yılları için, Ercan Uygur'un bir araştırması ise 1976-1988 arasında kamu sektörünün özel sektörden daha fazla verim artışı gerçekleştirdiğini gösteriyor. Süleyman Özmucu ise 1973-1985 yıllarını kapsayan bir araştırmasında kamu sektöründe yılda ortalama %0,3 özel sektörün ise %0,8 gerileme gösterdiğini saptamıştır. Yeni sanayide genel olarak verimin düştüğü yıllardada kamu işletmeleri özel sektör kadar gerilememiş diyor. Türkiye imalat sanayine

ilişkin tüm araştırmalar verim değişimleri ve verim etkinlik düzeyleri bakımından özel sektörün üstünlüğüne ilişkin savların desteksiz olduğunu gösteriyor.

Korkut Boratan'ın makalesinde uzunca bir dönemin tümü ele alındığından kamu sektöründeki verim artışının aşağı yukarı daima özel sektörün üzerinde seyrettiğini gösteriyor. Yine KİT'ler üzerinde yapılan bir araştırmada bir çalışmanın bir bulgusuna göre, sanayici KİT'lere ilişkin emek verimi göstergeleri 1981-1988 yılları arasında ortalama %6,8 lik bir gelişme hızı gösteriyor. Aynı dönemde Uygur'un bulguları özel sanayi için % 5,9 luk emek verimi artışları ortaya koyuyor.

Halktan alınan vergiler düşük faizli kredilerle sermaye kesiminin hizmetine sunuluyor. Ama KİT'lere para lazım olunca özel bankalardan çok yüksek faizle borçlandırılıyorlar.

Kamu kesimi yine öndedir. Yalnız bu yıllar boyunca KİT yatırımları yılda % 22 oranında azalırken, özel sektör yatırımları % 7,9 luk oranında artıyor.

Yine Korkut Boratan'dan bir örnek: KİT sorunlarına kökeninde kamu maliyesinin bunalımı vardır. Burjuvazinin vergi yükü son on yılda çok hafiflemiştir. Kamu giderlerinin en büyük kalemi "Devlet borcunun faiz ödemeleri" olmuştur. Devlet bütçesi ücretliden ve tüketiciden alınan vergilerin 1/3ünü kamunun alacaklarına yani bankalara ve rantiyelere

aktarma aracı haline gelmiştir. KİT'ler bu yüzden kaynak almıyor ve kamu açıkları büyümektedir, diyor.

Halktan alınan vergiler düşük faizli kredilerle sermaye kesiminin hizmetine sunuluyor. Ama KİT'lere para lazım olunca özel bankalardan çok yüksek faizle borçlandırılıyorlar. % 200 üzerinde faizle alınan krediler yatırım için kullanılmadığı gibi sadece KİT'lerin soydurulması için planlanıyor. Sermaye kesiminin vergi yükünü artıracak bir vergi reformu yapılır ve devlet kasalarından çalınan paralar önlenirse KİT'lerde verimli hale getirilebilir. Ekonomide düze çıkar.

Günümüzde nüfusun en zengin % 20si milli gelirin %

56'sına, en yoksul % 20 si ise % 5 ini alıyor. Türkiye gelir dağılımının en bozuk olduğu dünyanın 8 ülkesinden biridir. Yaklaşık 10 milyon insan yılda ortalama 500-600 dolar gelir ile yaşama mücadelesi veriyor. Kaynaklar rantiyeye sermayesine akmaya devam eden bir ülke olarak bütçedeki vergi gelirlerinin % 70 ini çalışan kesim öderken % 30 unu ülkenin zenginlerinin kaymağını yiyen kesim edemektedir. İşte bu çarpıklıkları görmüyorlar. Aksine halkımızın menfaati değil sermaye kesiminin menfaatleri göz

Tüm Maliye Sen

önüne alınarak politikalar üretiliyor.

Bugün Türkiye ekonomisinin neredeyse yarısının vergi vermemesi kamu açıklarının esas nedenlerinden biridir. "Kara Ekonomi" "Kayıt Dışı Ekonomi" gibi adlarla bilinen bu sektörün giderek büyüdüğü üzerinde tüm ekonomistlerin birleştiği konudur.

Devletin KİT'leri ve rimleştirme veya tekrar ekonominin kaynak yaratan öğeleri haline getirmesinin istemediği bellidir. Aksine Dünya Bankası ve İMF' ne demiş ise o yapıyor. Dünya Bankası özelleştirme kararı alınan kuruluşlar üzerinde herhangi bir reform çalışmasını yapmayın, bunların yatırımlarını sıfırlayın, aksi halde durumları düzelir ve satma gerekçemiz kalmaz diyor. Buradaki cenaze kaldırma gö-

Özelleştirmenin kamu kesiminin borçlanma gereğini azaltacağı şeklindeki "mali" tez bu uygulamanın hükümetin net gelirlerini azaltacağı gerçeğini gizlemektedir.

revi Kamu Ortaklığı idaresine yüklemiş durumdadır.

Düşünün ki: Bir ülkenin üretim güçlerini sessizce tahrip etmek için bundan daha iyi bir formül bulunamaz.

Dünyadaki sonuçlara bakalım: İngiliz sendikacıları Konfederasyonu (TUC) raporunda özelleştirmenin sonuçlarını ve görüşlerini belirtmek istiyorum. Deniliyor ki, İngiltere ve ABD hükümetlerinin tüm dünyada özelleştirme konusunda yaygın bir kampanya yürüttüklerini bil-

diriyor. Bu kampanyayla çokuluslu şirketlerin az gelişmiş ülkelere yönelik faaliyetlerinin hızlandırılması olduğu belirtiliyor. Emperyalizmin bir nevi yeni stratejisinin hayat bulmasına çalışılıyor. Özelleştirmenin sonuçları şöyle sıralanıyor:

- Toplu sözleşmeler mülkiyetin devriyle geçersiz hale geliyor.

- İşverenler toplu sözleşmeden çok, bireysel sözleşmeye yöneliyor.

- Bazı firmalar sendikayı tanımıyor.

- Ücretler düşüyor. Çalışma saatleri artıyor.

- Personel sayısı azaltılıyor, karlılığa göre yapılan ödemede işçi ücretlerini azaltırken yöneticilerin kazançları % 350 ye varan oranlarda artıyor.

- Sendikaların olanakları aza-

edilemez. (NUPE) tarafından yayınlanan belgede "En önemli nokta uluslararası düzeyde ne yapacağımızın kararlaştırılmasıdır." denildikten sonra bir numaralı kural savunmada kalmamaktadır diyor. Burada özelleştirmenin uluslararası boyutuna, ve tehlikesine işaret ediyor. Bu durumda tüm anti-emperyalist güçlere görev düşüyor.

AVRUPADAKİ ÖZELLEŞTİRMENİN SONUÇLARINA GÖRE TEKELLERE EGEMENLİK SAĞLANIYOR.

- Antitekel bir sözleşmeye dayanmasına karşılık özelleştirme özel tekellerin egemenliğini yaratmaktadır.

- Hisse senetleri satışı yoluyla sermayenin tabana yayılması iddiası hisse senetlerinin büyük sermayenin denetimine girmesi ile havada kalmaktadır.

- Özelleştirmenin kamu kesiminin borçlanma gereğini azaltacağı şeklindeki "mali" tez bu uygulamanın hükümetin net gelirlerini azaltacağı gerçeğini gizlemektedir.

- Özelleştirmeden sağlanacak gelirle bütçe açıklarının kapatılabileceği yolundaki inanç uzun vadede geçersizdir. Özelleştirmenin ideolojik temeli özel olanın iyi kamusal olanın kötü olduğu yolundaki yersiz tezlerle dayanmaktadır, görüşleri Avrupada yaşanan somut pratiklerdir.

Türkiye'de sermayenin saldırısından zarar gören her kesim özelleştirmeye karşı çıkmalıdır ve saflarını pekiştirmelidir, derim. Bakıyorum bazı sen-

dikalar zaman kaybetmeden başka bir şey yapmıyorlar, alternatif fikirler üretme çabasına düşmüşler ama somut pratiklerini göremiyorum. Bu sendikaların görevlerini yapabilmeleri için alternatif aramalarına gerek yoktur. Özelleştirmenin: işçi sınıfına sendikalara ve tüm emekçilere karşı sermayenin saldırısı olması, sendikaların buna karşı direnmeleri için yeterli bir gerekçe olmalıdır diyoruz.

Bazı sendikalarımız özelleştirme konusunda ikilemlidir. Hatta özelleştirmeyi savunur duruma düşüyorlar.

Örneklesek Türk Metal Sen. Genel Başkanı Mustafa Özbek'in özelleştirme durumunda kendi sendikasına bir uçak talep etmesi.

Öz Gıda İş Sendikasının Türk Süt Endüstrisi Kurumunun (TSEK) çalışanlara satılması konusunda Kamu Ortaklığı İdaresine yaptığı başvuru. Türkiye Denizciler Sendikasının özelleştirmeye karşı kampanyası, mutlaka satılacaksa bize satılsın anlayışları mücadelede teslimiyeti getirir. Adana'da başkanlar kurulu toplantısında Türk-iş'in muğlak olan tavrı şu ana kadar özelleştirme konusunda somut tavır geliştirmemeleri tüm çalışan kesim için olumsuzluğun adımlarıdır. Olumsuzlukları nasıl aşacağız noktasında tüm işçi sendikaları ve Kamu Çalışanları Platformu yan yana gelip tavırlarını netleştirmelidir.

Sonuç olarak A.Ü.Siyasal Bilgiler Fak. Araştırma görevlisi (Mehmet Beşeli'nin) makalesinden alıntılarla nok-

talamak isteyeceğim.

Mehmet BEŞELİ'ye göre :

Özelleştirme sermayenin kontrolü dışına çıkan kaynakları, işçilerin üzerindeki baskı ve sömürüyü artırarak emekçi halkı yoksullaştırarak

Özelleştirme sermayenin kontrolü dışına çıkan kaynakları, işçilerin üzerindeki baskı ve sömürüyü artırarak emekçi halkı yoksullaştırarak sermayenin kontrolüne sokar..

sermayenin kontrolüne sokar.. İyi özelleştirme kötü özelleştirme yoktur. Özelleştirme vardır. Dolayısıyla, ya özelleştirmeden yana olursunuz ya da özelleştirmeye karşı üçüncü bir seçim hakkınız yoktur".

"Sermayenin saldırıları karşısında tavır alma ihtiyacı, özelleştirmeyi savunanları sınıf ha-

reketinin dışına atacaktır". Bunların dünyadaki ve Türkiye'deki gerçekleri çarpıttığını belirtiyor.

Özelleştirmenin yabancı ve ideolojik olduğuna ve çıkarları gizlemek için yapıldığına değinen BEŞELİ Türkiye'deki

özelleştirme uygulamalarının arkasında 24 Ocak kararları olduğunu söylüyor.

Özelleştirmeye karşı tavır alınmadan sendikal örgütlenmenin önündeki engellerin aşılmayacağını kabul etmek zorundayız.

**Gündüz İŞİK
KOCAELİ**

BASKI, SÜRGÜN ve CEZALAR SÜRÜYOR

2 Temmuz 993 günü Sivasta 37 aydının canlı canlı yakılmasına müsaade eden iktidarı protesto için K.Ç.P. olarak 6 Temmuzda İst. Sultanahmet meydanında basın açıklaması yapılmış, polisin saldırısına maruz kalan kamu çalışanlarından 100'e yakın memur gözetim altına alınarak bir gün sonra bırakılmıştı. İstanbuldaki bu olayda 14 üyemiz mahkemece suçlu bulunmayıp serbest bırakılırken siyasi erki elinde bulunduran işçileri bakanı ve onun valisi olaydan 8 ay sonra 14 arkadaşımıza 6 ay Fon kesme cezası vermiştir. Bu mevcut yasalarla da bağdaşmayan keyfi bir tutumdur.

Yine Ağrı Tüm Maliye Sen başkanımız Fehmi ATMACA Aktif sendikal mücadelesinden dolayı Bartın'a sürülmüştür. İstanbul 3 Nolu şube yöneticisi arkadaşımız Mahmut ÇELEBLİ yine aktif sendikal mücadelesi idareciler tarafından engellenmek için Sarıgazi vergi dairesinden, Kartal vergi dairesine sürgün edilerek vermiş olduğu sendikal mücadele engellenmeye çalışılmaktadır. Bütün bu uygulamalar arkadaşlarımızın sendikada aktif rol almasındandır. İdarecilerin bu tutumu yasalara, Anayasaya ve uluslararası sözleşmelere aykırıdır. Siyasi iktidar ve idareciler şunu bilmelidir ki, bugüne kadar yılmadığımız gibi bundan sonraki dönemde de yolumuza aynı inançla devam edeceğiz.

Yaşasın örgütlü mücadelemiz.

Gülşay Koç

İstanbul 2 Nolu Şube Örgütlenme Sekreteri

VERGİ SİSTEMİ VE MİLLİ GELİR DAĞILIMINA ETKİLERİ

İnsan emeğinin bir takım araç gereçlerle doğaya, doğal kaynaklara uygulanması ve bu sürecin sonucunda bir takım ürün ve hizmet yaratılması faaliyetine üretim denir. Üretilen mal ve hizmetler, para ile ifade edilen bir fiat taşır. Bu, toplumlara belli bir dönemde yaratılan mal ve hizmetlerin toplamını para ile ifade etme olanağı sağlar ve bu toplama milli gelir adı verilir. Milli gelirin sosyal gruplar arasında paylaşılma biçimini belirleyen toplumsal ilişkilere bölüşüm ilişkileri adı verilir. Bölüşüm ilişkileri ve gelir dağılımı, insanlık tarihinin ilk dönemlerinden beri her düşünen insanı meşgul etmiş bir konudur. Özellikle toplumun alt sınıf ve tabakalarının bilinçli unsurlarını ilgilendiren eşitlik, sosyal adalet kavramları ve gelir dağılımı ile yakından ilgilendikleri görülmüştür.

Üretim faaliyetinin tarih boyunca yönü, üretimin insan emeğine dayanmış olmasıdır. İnsan beyni, kas gücü olmadan herhangi bir doğal kaynağı değiştirerek, ondan yeni birşey elde etmek, doğadan en ilkel tarzda bile yararlanmak mümkün değildir. En ilkelinden en çağdaş olanına kadar bütün topluluklarda ürünler, işçi, memur, çiftçi, ırgat, zanaatkar gibi yalnız ve yalnızca fiilen çalışan insanlarca üretilmiştir.

Kapitalist toplum öncesinde olduğu gibi günümüzde de bölüşüm ilişkileri, üreten ve üretilen değerlerin bir kısmına el koyanlar arasındaki uzlaşmaz çelişkiler halinde devam eder. Üretimden işçilerin aldığı pay, kapitalistin ödediği ücret şeklinde belirir. İşçilerin yarattığı toplam değer ile işçi sınıfına kapitalistin ödediği ücret toplamı arasında daima bir fark

vardır. Bu yüzden işçiler, ürettikleri ürünler toplamının ancak bir kısmını elde edebilirler. Aradaki fark işçilerin ürettiği ürün fazlasını yani "artık değeri" oluşturur. Bu fazlalık sanyici kapitalist ile diğer sermayedarlar ve aynı zamanda üretimden tüketime kadar ara aşamalarda (hizmet sektörleri) misyon yüklenen, ücretli personel, reklamcılık, taşıma, komisyonculuk, pazarlama, avukatlık, mali müşavirlik, sigortacılık gibi hizmetleri sunan ancak doğrudan üretim yapmayanlar, parasal sermaye sahibi bankerler, verdikleri borcun karşılığı, artık değerinin bir kısmına "faiz" adı altında el koyan bankalar arasında paylaşılır.

Emekle yaratılan değerinin bir kısmına da vergi adı altında devlet el koyar. Devlet üretici işveren konumu ile, üretken olmayan devlet hizmetleri ile, vergi mekanizmaları yolu ile gelir dağılımı dengelerinin boyutlarını etkileyen önemli bir kurumdur. Devlet eğitim, sağlık gibi genel üretkenliği artırıcı faaliyetleri, gerekse sistemin devamı için zorunlu savunma, adalet, emniyet gibi hizmetleri yerine getirirken çeşitli harcamalar yapar. Bu harcamalar belli sınıf ve tabakaların gelirlerini oluşturur ya da artırır. Aynı zamanda devletin harcamaları içinde, birer ücretli olan kamu çalışanlarının ücretleri de yer alır. Devlet tüm bu harcamaları, kârlı yatırımlardan olmakla birlikte çok büyük bir kısmını topladığı fonlarla yapar. Vergi bu fonların başlıcasıdır. Vergiler iki kaynaktan toplanır. Birincisi geniş anlamda kapitalist sınıfın el koyduğu artığın bir kısmından vergi geliri elde edilir. Kardan, faizden, ranttan kesilen vergiler bu türdendir. Vergilerin diğer kısmında üretici sınıflardan toplanır. Yani işçiler, küçük

üreticiler, ücretliler ellerine geçen kısmın bir bölümünü vergi olarak devlete öderler. Vergi yükü gelir dağılımını da belirler. Vergilendirme düzeyi yüksek kesimler, sonuçta toplam gelir dağılımından daha az pay almış olurlar.

cari kuruluşlardır. Üretim ve gider vergileri, ithalattan alınan vergi vb. kesintiler, dolaylı vergiler, kurumlar vergisi bu kesimlerden toplanır. Ancak bu görünen durumdur. Gerçekte ise mülk sahibi sınıflar, vergi paylarının önemli bir

MİLLİ GELİRİN FONKSİYONEL DAĞILIMI

YILLAR	TARIM	MAAŞ-ÜCRETLER	SERMAYE GELİRLERİ (Faiz, Kâr, Kira)
1978	26.7	35.2	38.1
1979	24.3	32.8	42.9
1980	23.9	26.7	49.4
1981	23.1	24.6	52.3
1982	21.8	24.6	53.6
1983	20.5	23.3	56.2
1984	20.4	19.0	60.6
1985	19.8	18.2	62.0
1986	19.6	17.6	62.8
1987	19.1	18.1	62.8
1988	18.5	17.4	64.1
1989	17.6	20.5	61.5
1990	18.9	21.7	59.4
1991	16.9	23.6	59.5

Tablo: 1

Kaynak: Süleyman Özmucur Gelirin Fonksiyonel dağılımı 1948-1991 Boğaziçi Üniversitesi SBE İstanbul 1991

VERGİLER VE GELİRLER (1970-1987 DÖNEMİ)

1973			1987		
Milli Gelirden Gelir Vergisine Pay (%)	Katkısı (%)	B/A	Milli Gelirden Gelir Vergisine Pay (%)	Katkısı (%)	C/D
(B)	(A)		(C)	(D)	
28.3	63.9	2.26	16.3	43.6	2.67
71.7	36.1	0.50	83.7	56.4	0.67

Tablo: 2

Kaynak: Maliye Bakanlığı

Genellikle sermaye sahibi sınıfların vergi kaçırarak ve vergiden kaçınmak gibi vergi yüklerini ücretli olan tüketici kesime yansıtabilme olanakları vardır. Kapitalizmde, vergilendirilen kesim görünürde ağırlıkla sınai işletmeler, ti-

kısmını ücretli üretici kesime yansıtmaya olanakna sahiptirler. Örneğin sanayici, işletmesinde üretilen malın her birimi için belirli miktarda vergi ödemekle yükümlü olsa, bu ver-

Tüm Maliye Sen

giyi sineye çekmez; tamamını, hiç olmazsa bir kısmını fiyata yedirerek onu tüketiciye ödetirir. Eğer piyasa koşulları, vergiyi malın fiyatına yansıtmaya olanak vermiyorsa sanayicinin başvuracağı yol; işgücü dahil, üretimde kullandığı girdilerde tasarrufa gitmektir. Ücretler kısıllacak, istihdam azaltılacaktır. Girdiler eksik ve/veya kalitesiz olanı kullanacaktır vb. Bu yolla verginin bir kısmında malı tüketen tüketiciye ödetirilir. Tüketiciye yansıtılan vergilerin yükünüde tüketici kesim içinde dargelirliler esas olarak sırtlanır. Çünkü dargelirlilerin tasarruf olanakları yok gibidir. Elleri geçen gelirin tamamını tüketmek zorunda kalırlar. Başta ücretliler olmak üzere emekçi gelirlerinin tüketilen kısmı toplamın % 90'na hatta % 100'ne ulaşır. Tüketimden alınan vergiler, gelirin tüketilen kısmına yüklenildiğinden bu tür vergiler ücretli gelirlerinin neredeyse tümüne yansır. Oysa yüksek gelirli tüketiciler gelirlerinin tasarrufa ayrılan kısmını tüketimden alınan vergilerden kurtarırlar. Gelir vergisi ise ücretli kesime ise katı biçimde uyu-

lanır; ancak sermayeder kesime bir dizi kaçınma fırsatı sağlar. Vergi mekanizmasının genellikle ücretli kesim aleyhine işlemesi, gelir dağılımındaki bozuklukları katmerleştirir.

Ücretliler ve Vergi Yükü:

Türkiyede vergi sisteminin gelir dağılımını nasıl etkilediğine bakılırsa, yine yükün ücretlilerin sırtında olduğu görülmektedir. Bu adaletsizlik 1980 askeri darbe sonrasındaki uygulamalarda dahada büyümüştür. Ücretlilerin gelir vergisi ödemeleri içindeki payları 1980'li yıllarda 1970'lere göre daha da azalmıştır. İktidarlar, bunu işçilere sağlanan bir kolaylık! iyilik! olarak savunmuşlardır. Oysa milli gelirden alınan paya karşılık vergi yükünden ücretliye düşen ağırlık, ortada ciddi bir adaletsizlik olduğunu ortaya koymaktadır. Görüldüğü gibi askeri darbelerin en önemli nedeni ülkedeki gelir dağılımını da sermaye lehine değiştirmektir. (Bkz. Tablo: 1)

Herhangi bir vergi sisteminin gelir dağılımına etkilerini incelerken, çeşitli sosyal

DOLAYLI DOLAYSIZ VERGİLER					
Konsolide Bütçe Vergi Gelirleri (%)	1984	1985	1986	1987	1988
Dolaysız (%)	58.2	47.7	52.0	49.6	49.2
*(Dolaylı) (%)	41.8	52.3	48.0	50.4	50.8
Toplam Vergi Gelirleri					
(Fonlar Dahil)					
Dolaysız %	53.1	41.1	42.5	40.8	39.4
*Dolaylı (%)	46.9	58.9	57.5	59.2	60.6

Tablo: 3

Kaynak: Maliye Bakanlığı

*Dargelirli tüketici kesimlere yüklenen dolaysız verginin düşürülmesine rağmen dolaylı vergi yükünün artmış olduğu görülmüştür.

grupların kişi başına yada toplu olarak ödediği verginin tutarına bakmak yanıltıcı olur. Ödenen vergiyi, incelerken gurubun milli

gelirden aldığı payla oranlamak gereklidir. Gelirine oranla en yüksek vergiyi ödeyen hangi gurupsa, o ülkedeki vergi sistemi, gelir dağılımını en çok o grup aleyhine değiştiriyor. demektir. Yani (B/A ve C/D oranlarında görüldüğü gibi ücretlilerin oranı yüksektir.) Ücretliler aleyhine gelir dağılımının bozulması demektir. (Bkz. Tablo: 2)

Sorun salt gelir vergisindeki adaletsizlikle bitmemektedir. Diğer vergi türleri ve genel vergi yükü dikkate alındığında da ücretlilerin ağırlığı taşıdığı bir vergi sistemi ve onun büyük oranda biçimlendirdiği bir gelir dağılımı düzeniyle karşılaşmaktadır. Özellikle 1985 sonrasında sisteme KDV'nin dahil edilmesi dolaylı verginin ağırlığını daha da artırmıştır. Bunun yanı sıra 1980'lerde hızlanan "Fon" uygulaması dolaylı vergi yükünün daha da artmasına yol açmıştır. KDV ve fon biçimindeki "dolaylı vergiler" in bir özelliği, dolaysız vergi gibi dikkat çekmemesi, fiyatlara yedirilerek uygulandığından fazla tepki uyandırmamasıdır. Gelir dağılımı açısından daha adil kabul edilen dolaysız vergilerin payının 1980'li yıllarda gerilemesi bir yana, bu verginin yük dağılımında bile dengesizlik sürmüştür. Dolaylı vergi payının, fonlarda dikkate alındığında, toplam içinde % 66'ya yaklaşması, vergi sisteminde gelir dağılımını adilleştirmediği sonucunu doğurmaktadır. Çünkü dolaylı vergiler içerisinde KDV yekün teşkil etmekle birlikte yansıtılabilir vergilerdendir.

Gelirinin tamamını tüketen dargelirli sınıf ve tabakalar, bu tüketim sırasında dolaylı vergi olan KDV'nide öderler. Yani malın piyasada dolaşımı esnasında "yansıtılabilir" özelliği olan KDV sonuçta tüketiciye yüklenen ek bir vergidir.

Öte yandan vergisi kaynaktan kesilen ücretlilerin vergiden kaçırma olanakları ol-

mamasına karşılık, gelirini vergi dairesine beyan eden ve bu beyanlara dayanılarak vergi tahakkuk ettirilen çeşitli kesimlerdeki sermayedarların, vergi yüklerini de hafifletme olanakları son derece geniştir. Hesap uzmanlarının incelemelerine göre 1960'larda tesbit edilen % 60 dolayındaki matrah farkları, artan oranlarda 1980'lerde % 240'lara ulaşmıştır. Yani gizlenen veya vergilendirilmeyen kayıt dışı ekonomi, kayıtlı ekonominin %40'ına ulaşmıştır. Yasadışı yollarla birlikte yasal olarakta vergi istisna ve muafiyetleri, sermayedarları ancak "gönüllerden ne koparsa" oranında vergi ödemekle yükümlü olmaktadır.

Sonuç olarak:

Milli gelirin meydana getirilmesi, toplumda üretim-bölüşüm ilişkilerinin düzenlenmesi ve paylaşılması, demokratik olmayan bir toplumda dargelirli ücretli kesimler aleyhine olduğu, aynı zamanda gelir dağılımını büyük oranda etkileyen vergi sisteminin yine dargelirli ücretli kesimler aleyhine olduğu açıktır. Böylesi bir adaletsizlik; toplumsal yaşamda baskı grubu olmak, hak ve çıkarlarını koruyabilmek, adaletsiz toplumsal işleyişe dur diyebilmek, çağdaş demokratik örgütlü bir toplum yapısıyla mümkündür.

Halim ÖZPINAR
Genel Örgütlenme Sekreteri

Kaynak:

Türkiyede Gelir Eşitsizliği (Mustafa Sönmez)
Maliye Bakanlığı Vergileri (1988)
Türkiyede Yatırımlara Tanınan Teşvikler ve Etkinliği
(Erdoğan Karakoyunlu)
Yüz soruda Gelir Dağılımı (Korkut Boratav)

Y O R U M S U Z

ONUNGU KÖY
BEKİR COŞKUN

HÜRRIYET 20.02.1994

Devletin malı deniz..., Müsteşar, makam odasının arkasındaki "dinlenme odasını" restore ettirdi.

Yaklaşık bir buçuk milyara...

Halılar, perdeler, tüller, nadide fayanslarla tuvalet, lavabo, kristal aynalar...

Yeni dekorun ürünleri, bu Türkiye'nin en ünlü ve pahalı mağazalarından...

Çarşafılar...

Diyeceksiniz ki "Çarşafın ne işi var"...

Eee, dinlenme odası değil mi?...

Yatak da var...

Sadece yatağın faturası ne kadar?...

34 milyon...

Kim bu müsteşar?...

Devlet dairelerine ve kamu kuruluşlarına gönderilen tasarruf genelgelerinin altında imzası bulunan Maliye Bakanlığı Müsteşarı Kemal Kabataş...

Memurlara "Tasarruf yapın" diye genelge gönderiyor, kendisi 1,5 milyara "dinlenme odası" döşetiyor...

Pekiiyyy...

Uyanınca duş-muş almayacak mı?...

Tabii ki alacak... Dinlenme odasına bir de jakuzi koydurttu...

İçine giriyorsunuz... Yani müsteşar içine giriyor, yanlardan basınçlı sularla masaj yaptırıyor...

Müsteşar, Amerika'dan gelen bü-

rokratlardan...

Herkesin kafası bir yerde çalışır... Demek ki jakuzisine girmeden yararlı çalışmalar yapamıyor...

Zar-zor geçinen kitlelere bu son vergiler niçin geldi?...

Maliye vergi toplayamadığı için...

Zenginler vergi kaçırıyorlar... Ne peşlerine düşen var, ne gidip yakalarına yapışan... Az sayıdaki vergi dairesine tıkış tıkış doldurulmuş memurların zaten kimseyi izleyecek haleri yok...

Vergi veren yoksul kitleler...

Öğretmenler, polisler, hemşireler, memurlar, işçiler...

Hem zenginlerden vergi alamıyorlar, hem fakirden topladıkları paralarla makam odalarına jakuzi yerleştirip içine giriyorlar...

Bu haksızlık değil mi?...

Üstelik

Bunu yapanlar "maliyeye" göz-kulak olmakla görevli olanlar...

Siz gidin jakuzi alıp içine girin...

Makam odası hamam mı?...

KONUTTA UMUT TACİRLİĞİ

Seçimler yaklaşırken çalışanların oyunu alabilmek amacıyla Tansu Çiller Emlakbank'ı da yanına alarak bu gün çalışanların ve emekçilerin hala yakıcı bir sorunu olarak duran konut sorununu "Memurlar işçiler işte fırsat" deyip umut tacirliği yapılmaktadır. Basında ve TV. lerde büyük reklamlarla ve basın açıklamalarıyla sunulan konut projesinin bir aldatmacadan başka bir şey olmadığı kısa zamanda anlaşılıyor.

Proje! şöyle, 50 m2 lik konut sahibi olabilmek için 70 milyon lira peşin ödeme yapacaksınız ilk taksitin 2.840.000 TL. den başlayacak, taksitler her 6 ayda bir %

25 artarak devam edecek, burada maliyetin ne olduğu veya ödeme süresi belli değil. Bir 10 yıllık ödemeli olarak düşünür isek. Maliyet 5 milyarı bulmaktadır, bundanda anlaşılacağı gibi sunulmaya çalışılan şey bir hayal ve aldatmacadan başka birşey değildir. Bu gün, 3 milyon ücretle çalıştırılan bir kamu çalışanının 2.840.000 TL. taksitle başlayıp yıllık % 50 artışlı bir taksiti nasıl karşılayacağını her halde kendileride inanmıyor olmaları gerekir.

Kamu çalışanlarının yürümelerinden rahatsız olmuş olacaklar ki, tüm çalışanları İzmit'in Gebzesinde 50 m2 lik

konutlarda göz hapsinde tutmak istiyorlar.

Bize göre bunların hepsi bir aldatmaca ve umut sömürsünden başka birşey değildir gerçekçi projeler olmazlar.

Önerimiz şudur, eyer hükümet samimi ise gerçekte çalışanları ve biz kamu emekçilerini konut sahibi yapmak istiyorsa herkes kendi evinin pazarlığını yapar satın alır bedelini devlet öder ve verdiği parayı da çalışanın aylık maaşının 1/4 i şeklinde her ay bodrodan keserek tahsil eder. Gerisi ham halden başka bir şey değildir.

NISAN-ARALIK 1993 Dönemi Fon Göstergesi

Yerli Tarihi	NISAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL	EKİM	KASIM	ARALIK	TOPLAM
Adana (11.9.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Adapazarı (11.7.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Adıyaman (28.4.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Ağrı	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Ankara (28.4.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Anıyaya (9.12.1993)										
Artvin (10.5.1993)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Avdın (24.7.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Balıkesir (24.7.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Bartın (16.7.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Bolu (8.12.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Burdur (8.12.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Bursa (28.4.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Canakkale (6.6.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Çorum (28.4.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Denizli (24.7.1993)										
Diyarbakır (6.6.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Eskişehir (14.6.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
İzmit (11.7.1993)										
Çağlayan (24.6.1992)										
İst. 1. nolu (20.11.92)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
İst. 2. nolu (25.12.92)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
İst. 3. nolu (25.12.92)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
İzmir (19.5.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Kayseri (28.4.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Kirdarceli (11.8.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Kırşehir (24.7.1992)										
Karabük (30.6.1993)										
Kesän (17.5.1993)										
Konya (16.7.1993)										
Karaman (16.4.1993)										
Malatya (11.8.1992)										
Manisa (29.6.1993)										
Merzın (28.4.1992)										
Mısır (9.2.1993)										
Niğde (24.7.1993)										
Rize (24.7.1993)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Samsun (24.7.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Sırt (24.7.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Sahli Ufca (11.8.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Tarabon (28.4.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Tunceli (24.7.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Uşak (28.4.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Zonguldak (24.7.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Ordu (25.12.1992)										
Nevesehir (25.12.1992)										
Sinop (16.3.1992)	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	100.000.-	800.000.-
Çant (23.7.1993)										
Erzincan (11.8.1993)										
İskenderun (19.5.1992)										
Giımüşhane (27.9.1993)										
Baltan (14.9.993)										
Kocaeli (5.3.1992)	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	200.000.-	1.800.000.-
Bayburt (6.6.1992)										
TOPLAM	4.700.000.-	4.600.000.-	4.700.000.-	4.900.000.-	4.600.000.-	4.000.000.-	3.750.000.	3.300.000.	2.500.000.	37.750.000.-

* Fonun toplam miktarı 46.500.000 TL'dir. * Bu güne kadar yapılacak ödemenin toplam miktarı 14.300.000 TL'dir. * Benzerlik miktarı 5.800.000 TL'dir. * Doğrudan tutarı 4.500.000 TL'dir. * Başka türlü tutarı 4.500.000 TL'dir. * Başka türlü tutarı 4.500.000 TL'dir. * Başka türlü tutarı 4.500.000 TL'dir.

1993 Yılı Şube Ve İl Temsilciliklerinden Gen. Mer. Aktarılan Aidatlar Çizelgesi

1993	Üye Sayısı	OCAK	ŞUBAT.	MART	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL	EKİM	KASIM	ARALIK	TOPLAM
ADANA	501	1.500.000	2.000.000	3.000.000	2.000.000			1.000.000	2.000.000	1.500.000			4.000.000	17.000.000
ADIYAMAN	128													
BARTIN	112													
AĞRI	155													
ANKARA	1573			3.000.000				4.000.000	4.000.000		11.000.000	10.000.000	4.000.000	36.000.000
ANTALYA	250													
ARTVİN	124													
AYDIN	493				1.000.000		1.000.000			2.500.000				4.500.000
BALIKESİR	331	4.894.877			5.000.000		3.000.000	1.500.000	2.000.000			1.000.000		7.394.877
BOLU	421	1.500.000					3.000.000	2.000.000	2.000.000		3.000.000	3.000.000	3.000.000	22.500.000
BURDUR	119		1.800.000	2.500.000	4.000.000	2.000.000			4.000.000	3.000.000	2.000.000			19.300.000
BURSA	559				3.000.000	2.500.000			1.000.000	2.500.000				8.000.000
ÇANAKKALE	278													1.000.000
ÇORUM	121													400.000
DENİZLİ	184													3.350.000
DIYARBAKIR	442	1.000.000			2.350.000								300.000	1.200.000
ELAZIG	64	300.000									600.000		1.000.000	1.000.000
ESKİŞEHİR	456													5.000.000
GAZİANTEP	421						2.000.000				3.000.000			400.000
GİRESUN	71	400.000												13.000.000
İCEL	370			2.000.000				2.000.000			3.000.000	6.000.000		13.000.000
İST.1 NOLU	697	3.000.000			2.000.000					2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	13.000.000
İST.2 NOLU	1063	3.000.000				2.000.000		2.000.000		2.000.000		2.000.000	2.500.000	13.500.000
İST.3 NOLU	742				2.500.000			1.500.000		1.500.000	1.000.000	1.500.000	1.000.000	9.000.000
İZMİR	861			6.000.000		4.000.000	2.500.000		4.000.000		2.000.000			18.500.000
KAYSERİ	411	1.500.000	1.250.000	1.000.000	1.250.000		1.000.000		1.600.000	3.000.000			250.000	10.600.000
KIRKLARELİ	212	1.360.000												1.610.000
KIRSEHIR	75													16.500.000
KOCAELI	570	2.000.000		2.000.000	2.500.000	2.500.000		1.000.000	1.500.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	2.000.000	15.500.000
KONYA	347			1.500.000										320.000
MALATYA	90													
NEVŞEHİR	81			320.000										
NİĞDE	154													
ORDU	314													
RİZE	302													
SAKARYA	166													
SAMSUN	701	10.130.000	5.000.000	5.500.000	2.000.000				4.000.000	2.500.000	3.000.000	3.370.000		35.000.000
SIIRT	122										2.000.000	5.000.000		7.000.000
SINOP	67													
TRABZON	403	3.000.000		3.000.000		3.500.000				2.500.000			1.000.000	12.000.000
TUNCELİ	179									2.500.000				3.500.000
UŞAK	210	1.500.000		1.500.000		2.000.000		1.500.000		500.000				7.000.000
ZONGULDAK	606	5.000.000			5.000.000		5.000.000				7.000.000	2.000.000		24.000.000
TOPLAM	15.546	16.530.000	33.604.877	31.320.000	32.600.000	18.500.000	14.500.000	16.500.000	24.100.000	27.000.000	38.600.000	38.870.000	21.050.000	313.174.877

* Çizelgede yer alan 43 hüminzin 15.546 üyesi 1993 itibariyle bize ulaşabilen üye sayısını göstermektedir.
 ** 65 üye üyelerimizin toplamı 20.000'in üzerinde olup şu ana kadar yetki belgesi verdiğimiz il sayısı 56 dir.

BÜROKRASIYE GİZLİ ZAM

13 Ocak 1994'de Ankara'da arkadaşlarımızın çoplanması hemen arkasından, Başbakan memurlara % 5'lik ek zam yapılması emrini verdikten sonra, zamin kerametinin ne olduğunu Genel Müdürlükten uzman kadrosuna kadar olan kadrolara yapılan % 5 ile % 16 arasında değişen özel hizmet tazminatlarının yükseltilmesi kararını duyduktan sonra anlamış bulunuyoruz. Çalışan memurların büyük kısmını oluşturan alt derecelerden ve kadrolardan aylık olan kamu çalışanlarının tepkisini almamak için böyle bir yöntem başvurmuş olsalar gerek Zaten yönetici kadrosunda bulunan üst derecelerle alt kadrolar arasında bulunan ücret uçurumu böylesi bir zamlarla iyice açıl-

mış olmaktadır.

Burada, Devlet geleneksel ücret politikasını

amacını gütmektedir. Böylece çalışanlar içerisinde üstte elit bir grup oluşturacaklar ve kamu çalışanlarını kendi içinde biri birine karşı guruplar haline dönüştürmüş olacaklar.

Bu tür zam politikalarıyla yönetimleri üzerimize salarak bizleri baskı ve tehdit altında tutmak istiyorlarsa, bunda yanıldıklarını son dört yıldır kamu çalışanlarının örgütlenmesini ve mücadelelerini anlamamışlar demektir.

Bir kez daha şunu bilinler ki bizler sadaka is-

uygulayarak azınlık bir kesimi oluşturan yönetici konumundakileri doyurup onlar vasıtasıyla da alt dereceden çalışanlara baskı kurdurmak ve bir kontrol mekanizması oluşturmak

temiyoruz Toplu sözleşme ve Grev hakkımızı istiyoruz, böyle birilerine de yapılan gizli ve utangaç zamlarında kınıyoruz.

Ahmet ACAR
Sarıgazi V.D. İST.

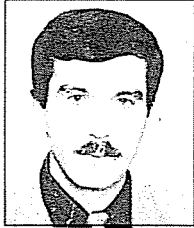
**TÜM MALİYE SEN.
1.1.1993 - 31.12.1993 DÖNEMİ
BİLANÇOSU (-TL)**

AKTİF	PASİF
KASA H. 14.383.000	ÜYELER H. 330.775.000
BANKALAR H. 4.086.000	1992 DEVİR H. 21.774.000
GENEL GİD. H. 61.372.000	DİĞER GELİRLER H. 5.726.000
(Tel. Fax. Elk. Su. Kırt.)	
BASIM YAYIN GİD. H. 34.925.000	ÖDENECEK ÇEKLER H. 6.000.000
YOLCULUK GİD. H. 41.827.000	GEÇİCİ ALACAKLILAR H. 8.814.000
ÜCRETLER H. 70.562.000	
KİRA GİD. H. 73.749.000	
DEMİRBAŞ GİD. H. 23.785.000	
TOPLANTI SALONU H. 25.000.000	
CARİ HESAPLAR 23.400.000	
TOPLAM 373.089.000	TOPLAM 373.089.000

Y İ T İ R D İ K L E R İ M İ Z

İSMAİL BAYAR

Adana Şube denetleme kurulu üyemiz İsmail Bayar'ı 15.12.1993 günü kay-

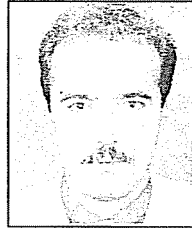

bettik. Tüm Maliye Sen örgütlülüğü içinde aktif yer alan arkadaşımız Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hak mücadelemizde bir dostumuzu ve mücadele arkadaşımızı kaybetmenin derin üzüntüsünü yaşamaktayız Anısını mücadelemizde yaşatacağız.

**Tüm Maliye Sen
Adana Şubesi**

NEJDET EROĞLU

1982 yılından itibaren maliye teşkilatında görev yapan arkadaşımızı

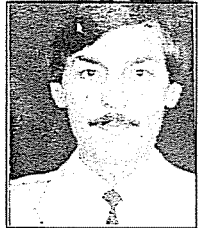

tedavi görmek için Ankara'ya giderken 14.10.1993 günü elim bir Trafik kazasında kaybettik Sendikal örgütlenme içersinde kader ve kavga birliği yaptığımız arkadaşımızın anısını mücadelemizde yaşatacağız.

**Tüm Maliye Sen
Zonguldak Şubesi**

İSMAİL KARADERE

Sendikamız ilk üyelerinden Trabzon Beşikdüzü mal mü-

dürlüğünde yoklama memuru olan arkadaşımızı 18.9.1993 tarihinde bir kaza sonucu kaybettik. Demokrasi ve Sendikal hak mücadelesinde hep önde koşan arkadaşımızın anısını ve mücadelesini biz arkadaşları ilelebet yaşatacağız. Sen rahat uyu İsmail.

**Tüm Maliye Sen
Trabzon Şubesi**

TÜM MALİYE ÇALIŞANLARI SENDİKASI ŞUBE VE İL TEMSİLCİLİĞİ ÖRGÜTLENMELERİ

- 1-ADANA ŞUBESİ
- 2-ANKARA ŞUBESİ
- 3-ANTALYA ŞUBESİ
- 4-AYDIN ŞUBESİ
- 5-BOLU ŞUBESİ
- 6-BURSA ŞUBESİ
- 7-ÇANAKKALE ŞUBESİ
- 8-DİYARBAKIR ŞUBESİ
- 9-ESKİŞEHİR ŞUBESİ
- 10-İLÇEL ŞUBESİ
- 11-İSTANBUL 1 NO.LU ŞUBESİ
- 12-İSTANBUL 2 NO.LU ŞUBESİ
- 13-İSTANBUL 3 NO.LU ŞUBESİ
- 14-İZMİR ŞUBESİ
- 15-KAYSERİ ŞUBESİ
- 16-KOCAELİ ŞUBESİ
- 17-KONYA ŞUBESİ
- 18-ORDU ŞUBESİ
- 19-SAMSUN ŞUBESİ
- 20-TRABZON ŞUBESİ
- 21-UŞAK ŞUBESİ
- 22-ZONGULDAK ŞUBESİ
- 23-G. ANTEP ŞUBESİ
- 24-MANİSA ŞUBESİ

-
- 1-ÇAN İLÇE TEMSİLCİLİĞİ
 - 2-KARABÜK İLÇE TEMSİLCİLİĞİ
 - 3-AKŞEHİR İLÇE TEMSİLCİLİĞİ
-

- 1-ADİYAMAN İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 2-AĞRI İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 3-ARTVİN İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 4-BALIKESİR İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 5-BATMAN İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 6-BARTIN İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 7-BAYBURT İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 8-BURDUR İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 9-ÇORUM İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 10-DENİZLİ İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 11-EDİRNE İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 12-ELAZIĞ İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 13-ERZİNCAN İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 14-GÜMÜŞHANE İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 15-HATAY İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 16-KARAMAN İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 17-KIRKLARELİ İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 18-KIRŞEHİR İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 19-MALATYA İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 20-MUŞ İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 21-NEVŞEHİR İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 22-NİĞDE İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 23-RİZE İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 24-SAKARYA İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 25-SİİRT İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 26-SİNOP İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 27-ŞANLIURFA İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 28-TUNCELİ İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 29-GİRESUN İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 30-BİLECİK İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 31-TOKAT İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 32-MUĞLA İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 33-KÜTAHYA İL TEMSİLCİLİĞİ
 - 34-TEKİRDAĞ İL TEMSİLCİLİĞİ
-